

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ปัญหาพิเศษ

เรื่อง

สไลด์ประกอบการเรียนการสอน

Sound slides for Teaching:

เรื่อง ประเภทและพันธุ์สัตว์เลี้ยงที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ

Types and Breeds of Economic Domestic Animals

โดย

นายคำสอน คงโสทร

ปัญหาพิเศษฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

รพ.
๑๓๕๘๖

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

๒๕๓๘

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพฯ

เลขหม..... ปีการศึกษา 2538

เลขทะเบียน..... 25436

วัน, เดือน, ปี..... 9 ก.ค. ๒539

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ก

เนื้อความย่อปัญหาพิเศษ

นายคำสอน คงโสรัส

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต

ครุศาสตร์เทคโนโลยีการผลิตสัตว์

สไลด์ประกอบการเรียนการสอน เรื่อง ประเภทและพันธุ์สัตว์เลี้ยงที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ

Sound slides for Teaching : Types and Breeds of Economic Domestic Animals.

ในการจัดทำปัญหาพิเศษครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะทำการผลิตสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน เรื่อง ประเภทและพันธุ์สัตว์เลี้ยงที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ ที่เป็นหัวข้อหนึ่งที่มีอยู่ในหลักสูตรการเรียนการสอนของ วิชา 25012002 หลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไป ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) พุทธศักราช 2538 สาขาเกษตรศาสตร์ ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2538 ในการทำสไลด์ประกอบการเรียนการสอนชุดนี้จะยึดถือเอาข้อมูลตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ว่า นักเรียนจะต้องรู้เรื่องใดบ้างที่สำคัญเพื่อที่จะให้ตรงตามวัตถุประสงค์ ของหลักสูตรการเรียนการสอนของนักเรียนและครูจึงได้จัดทำภาพสไลด์ของพันธุ์สัตว์เลี้ยงที่นักเรียนควรจะต้องรู้จักและมีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศประกอบคำบรรยายที่มีรายละเอียดเกี่ยวกับถิ่นกำเนิด ลักษณะเด่นประจำพันธุ์ นำหนักเมื่อโตเต็มที่ โดยการรวบรวมข้อมูลและทำการถ่ายภาพต่าง ๆ ที่ทันสมัย จากแหล่งต่าง ๆ เช่นศูนย์วิจัยบำรุงพันธุ์สัตว์ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น และฟาร์มของเอกชนต่าง ๆ พร้อมกับสอบถามข้อมูลใหม่ ๆ จากแหล่งนั้น ๆ ด้วย เมื่อทำการเสร็จแล้วได้อุปกรณ์การเรียน ประกอบด้วย

1. สไลด์ประกอบคำบรรยาย จำนวน 1 ชุด ประกอบด้วยภาพประเภทของสัตว์ใหญ่ สัตว์เล็ก และสัตว์ปีก รวมจำนวน 49 ภาพ

2. สคริป คำบรรยาย ประกอบสไลด์ จำนวน 1 เล่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ในการจัดทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ ผู้จัดทำใคร่ขอถือโอกาสขอบพระคุณบุคคลต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ ดร.นพคุณ ศิริวรรณ และท่านอาจารย์ประภาศิริ ใจผ่องซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ที่ให้คำแนะนำและช่วยแก้ปัญหาต่าง ๆ จนกระทั่งการทำปัญหาพิเศษสำเร็จบริบูรณ์ และขอขอบพระคุณส่วนราชการและเอกชนที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการถ่ายภาพ และให้ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับการจัดทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้เป็นอย่างดียิ่ง

ความดีที่เกิดจากการทำปัญหาพิเศษฉบับนี้ ขอมอบแด่ คุณพ่อ คุณแม่ ตลอดจนครูอาจารย์ ผู้ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา และได้ให้คำแนะนำแนวทางจนกระผมสำเร็จการศึกษา

คำสอน คงโสทรส

28 กุมภาพันธ์ 2539

สารบัญ

	หน้า
เนื้อความย่อปัญหาพิเศษ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	ง
บทที่ 1 บทนำ	
1.1 ความเป็นมาของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์	1
1.3 ขอบเขตของปัญหา	2
1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง	3
บทที่ 3 วิธีการสร้างอุปกรณ์	26
3.1 วิเคราะห์เนื้อหา	26
3.2 คำบรรยายประกอบสไลด์	29
3.3 กำหนดภาพที่จะถ่ายทำสไลด์	44
3.4 วิธีการดำเนินการผลิตสไลด์	46
บทที่ 4 สรุปและข้อเสนอแนะ	50
บรรณานุกรม _____	52
ภาคผนวก _____	54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของปัญหาพิเศษ

ปัจจุบัน การศึกษาต้องคำนึงถึงสภาพการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจและสังคมซึ่งมีความก้าวหน้าทางด้านวิชาการและการเพิ่มของประชากร รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงทางด้านการศึกษาให้เป็นที่ไปอย่างเหมาะสม ทั้งทางด้านปริมาณและคุณภาพ ซึ่งจำเป็นต้องใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วย เทคโนโลยีที่เข้ามาช่วยที่มีบทบาททางการศึกษามีอยู่มากมาย เช่น สไลด์ วิดีทัศน์ ภาพยนตร์ ฯลฯ ซึ่งจะเป็นสื่อการเรียนการสอนที่ดี ช่วยให้การเรียนการสอน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและการทำสไลด์ก็เป็นอุปกรณ์อย่างหนึ่งซึ่งช่วยในการสอนได้ดี เช่น ทำให้นักเรียนเข้าใจง่าย อีกทั้งประหยัดเวลาในการเรียนการสอนในการสอนวิชา 25012002 หลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไป ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2538 ทั้งนี้เพราะนักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อน ย่อมยากแก่การเข้าใจการเรียน เรื่อง ประเภทและพันธุ์สัตว์เลี้ยง แต่ถ้ามียุทธศาสตร์การเรียนการสอนประเภทสไลด์ จะมีผลในการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนของนักเรียนและครูจากนามธรรมมาเป็นรูปธรรมได้เป็นอย่างดี ดังนั้นจึงได้ผลิตสไลด์ ในหัวข้อเรื่อง ประเภทและพันธุ์สัตว์เลี้ยงที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ จำนวน 1 ชุด (49 ภาพ) เพื่อให้ผู้สอนนำไปประกอบการสอน และนักเรียนได้เห็นลักษณะของสัตว์แต่ละประเภทได้อย่างถูกต้อง

1.2 วัตถุประสงค์

1. ผลิตสไลด์ประกอบการสอน วิชา 2512002 หลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไปในข้อเรื่อง ประเภทและพันธุ์สัตว์เลี้ยงที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ จำนวน 49ภาพ 1 ชุด
2. เพื่อใช้เป็นอุปกรณ์การสอน วิชา 2512002 หลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไปหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2538 สาขาเกษตรศาสตร์ ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2538

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 ขอบเขตของปัญหา

ผลิตสไลด์ประกอบการสอน วิชา 25012002 หลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไปเรื่อง ประเภทและพันธุ์สัตว์ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ จำนวน 49 ภาพ 1 ชุด ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2538 ประเภทวิชาเกษตรกรรม โดยจะเน้นเนื้อหาในเรื่องของพันธุ์สัตว์ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศในปัจจุบัน โดยศึกษาในเรื่องของถิ่นกำเนิด ลักษณะเด่นประจำพันธุ์ และนำนักโตเต็ม ที่ของสัตว์แต่ละพันธุ์ พร้อมกับแหล่งที่เก็บภาพของสัตว์พันธุ์นั้น ๆ โดยสไลด์ชุดนี้ ประกอบด้วย

1. สไลด์สีภาพพันธุ์สัตว์เลี้ยงประเภทต่าง ๆ จำนวน 49 ภาพ
2. สคริปคำบรรยายประกอบสไลด์ จำนวน 1 เล่ม

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลิตสไลด์ประกอบคำบรรยายสำหรับการเรียนการสอน เรื่องประเภทและพันธุ์สัตว์เลี้ยงที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจประกอบการสอนวิชา 25012002 หลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไป หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2538 ประเภทวิชาเกษตรกรรม
2. ใช้เป็นอุปกรณ์ในการถ่ายทอดความรู้ในปัจจุบัน ในเรื่องของประเทศและพันธุ์สัตว์เลี้ยงที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจที่มีอยู่ในเมืองไทย

บทที่ 2 การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องในการทำปัญหาพิเศษในเรื่องนี้ ได้ทำการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องออกเป็น 2 ประเด็น คือ การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการนำสไลด์ไปใช้ เป็นอุปกรณ์การเรียนการสอน เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพทางการเรียนระหว่างการใช้และไม่ใช้สไลด์ และในด้านการผลิตสไลด์ได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง มีดังต่อไปนี้ สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่เป็นสื่อกลางที่จะนำความรู้ไปสู่ผู้เรียนและทำให้การเรียนการสอนนั้น เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้เป็นอย่างดี (วาสนา,2522:17)

โสตทัศนศึกษา คือ การศึกษาที่ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ โดยผ่านทางประสาทสัมผัสทางหูและตา จากศึกษาพบว่า คนเราจะใช้ประสาทสัมผัสทางหูและตา วันหนึ่งประมาณ 94% ส่วนทางด้านอื่น ๆ ใช้เพียง 6% เท่านั้น(นิพนธ์,2521:62) ความมุ่งหมายของการศึกษาในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุงเนื้อหาและส่วนอื่น ๆ เสียใหม่ ให้เป็นไปตามยุคตามสมัย จึงมีแนวทางให้การศึกษาแผนใหม่ เพราะโสตทัศนศึกษา มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์และประสบการณ์ โสตทัศนศึกษาจะต้องตระหนักถึง คุณค่าของอุปกรณ์การสอนทุกชนิดและพยายามทำให้อุปกรณ์ทุกชนิด เป็นไปอย่างถูกต้องโดยมีการเตรียมเรื่องราวที่จะสอนและจะทำอย่างครบถ้วนและรอบคอบ ถ้าเป็นไปอย่างถูกวิธี จะทำให้เกิดแนวความคิด ความเข้าใจที่ถูกต้อง ทำให้การเรียนการสอนมีความหมายและเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนอย่างมาก(เป็รื่อง, 2507:22) เนื่องจากอุปกรณ์การสอน เป็นสื่อการสอน กล่าวว่ อุปกรณ์การสอน หมายถึง อุปกรณ์ทุกชนิดที่ครูนำมาช่วยในการสอน หรือให้การศึกษาเพื่อให้นักเรียนเรียนรู้อะไรต่าง ๆ ได้ดีขึ้นและอย่างรวดเร็ว ซึ่งจะมีคุณค่าในการสอน ได้แก่

1. ช่วยให้นักเรียนมีประสบการณ์มากขึ้น
2. ทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. อธิบายสิ่งที่เข้าใจยาก ให้เข้าใจง่าย

4. เป็นศูนย์รวมความสนใจ

5. สามารถเอาชนะข้อจำกัดต่าง ๆ เกี่ยวกับ เวลา ระยะทาง และขนาดได้ (ทงศักดิ์,2526:39) เหตุที่การเรียนการสอนไม่มีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะในส่วนหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับบทบาท และคุณภาพของผู้สอน ที่เป็นปัญหาเด่นชัดอย่างหนึ่งคือ การนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการปรับปรุงคุณภาพของการสอน ทั้งอาจเป็นเพราะว่าผู้สอนไม่เห็นความสำคัญของการใช้สื่อการสอนเท่าที่ควร แม้ว่า บางท่านจะเห็นความสำคัญหรือคุณค่าของสื่อที่ช่วยเหลือ ปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนรู้ แต่ตนเองยังขาดความมั่นใจ ในการผลิตและการใช้ ขนาดเวลาที่จะเตรียมหรือรวบรวม ทั้งยังไม่พร้อมของสภาพห้องเรียนและขาดการสนับสนุนอย่างจริงจัง เป็นสาเหตุหนึ่ง ที่ผู้สนใจหรือผู้สอนใช้การสอนแบบบรรยาย (ชัยยงค์,2523:43) สไลด์เป็นภาพนิ่งโปร่งแสงที่ครูสามารถนำมาใช้กับเครื่องฉายให้ปรากฏบนจอ โดยให้มีขนาดใหญ่ เห็นได้ชัดเจนทั้งห้อง เพื่อประกอบการเรียนการสอน ให้เข้าใจยิ่งขึ้น (นิพนธ์,2521:16) สไลด์เป็นอุปกรณ์ชนิดหนึ่งที่มีประโยชน์ ในการเรียนการสอนอย่างกว้างขวางทำให้ผู้เรียนจำได้แม่นยำและคงทน จากการวิจัยของต่างประเทศ ขององค์การยูเนสโก ได้วิจัยว่าคุณค่าโดยทั่วไปของสื่อทัศนูปกรณ์ ในด้านการสุศึกษาแก่ประชาชน ปรากฏว่า สไลด์และพิมพ์สคริป เป็นอุปกรณ์ที่มีประสิทธิภาพในการสร้างคนจำนวนมาก และให้ผลในด้านการให้ความรู้ และประทับใจที่ลึกซึ้งและกินเวลานานอีกด้วย (สุนันท์,2528:11) ประโยชน์ของสไลด์มีดังต่อไปนี้

1. ช่วยให้ผู้เรียนเอาใจใส่ต่อการเรียน
2. ช่วยปรับปรุงการเรียนให้สมบูรณ์ และมีความหมายเพิ่มขึ้น
3. ช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียน ให้อยากเรียนมากขึ้น
4. ช่วยในการประกอบคำอธิบายของครู ให้เข้าใจมากขึ้น
5. ช่วยทดสอบ ความสนใจของนักเรียน
6. ทำความสะดวกให้แก่ครูผู้สอน และเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วม

ในการเรียน ในการถาม-ตอบ (นิพนธ์,2521:44)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยทดลองสไลด์ประกอบการเรียนการสอน วิชา สุขศึกษา ชั้นมัธยม โดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างการสอนโดยใช้สไลด์ ประกอบคำบรรยาย ประกอบการสอนของครู กับการสอนแบบบรรยายผล ปรากฏว่า มีความสำคัญ และแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่มีความเชื่อมั่น 0.5 (จิสระพันธ์,2517:62)

ส่วนการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาการสอน ได้ศึกษาเอกสารที่ เกี่ยวข้องกับ เนื้อหา คือ การเลี้ยงสัตว์ถือว่าเป็นสาขาหนึ่งของอาชีพการเกษตร มนุษย์เรารู้จักการ เลี้ยงสัตว์มาตั้งแต่สมัยโบราณกาล กล่าวคือ เริ่มต้นประมาณ 9,000 กว่าปีมาแล้ว โดยมนุษย์ได้ทำการเก็บกักสัตว์ไว้ในที่กักขังเพื่อไว้ใช้ บริโภคแทนการออกไปล่าสัตว์ สัตว์ชนิดใดที่เชื่องและขยายพันธุ์ได้ก็จะกลายเป็นสัตว์เลี้ยงไป สัตว์ชนิดใดไม่เชื่อง ไม่ ออกลูกสืบเชื้อสายก็สูญพันธุ์ไป มนุษย์มีความผูกพันกับการเลี้ยงสัตว์เป็นอย่างมาก นอกจากจะใช้สัตว์เป็นอาหารแล้ว มนุษย์ยังใช้แรงงานจากสัตว์ในด้านการเพาะปลูก การคมนาคม และขนส่ง ตลอดจนเลี้ยงสัตว์ไว้เป็นเพื่อนแก้เหงาอีกด้วย ในปัจจุบัน นี้แม้ความสำคัญ ของการเลี้ยงสัตว์ในแง่การใช้แรงงาน และการขนส่งจะลดน้อยลง แต่บทบาทของการเลี้ยงสัตว์เพื่อใช้เป็นอาหาร นับวันจะทวีมากยิ่งขึ้นเพราะประชากร ของโลกมีเพิ่มขึ้น ความจำเป็นในการที่จะต้องแสวงหาอาหารมาใช้บริโภคจึงเป็นสิ่งจะ ต้องกระทำอย่างรีบด่วน มิฉะนั้นแล้วปัญหาการขาดแคลนอาหารสำหรับบริโภคจะ ทั้บทวีจนยากจะแก้ไข ด้วยเหตุนี้ ประเทศต่าง ๆ จึงหันมาให้ความสำคัญของการ เลี้ยงสัตว์ โดยพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงวิธีการเลี้ยงสัตว์ จากวิธีเลี้ยงอย่างงานอดิเรก หรือแบบสวนหลังบ้าน มาเป็นการเลี้ยงสัตว์แบบอุตสาหกรรม โดยทุ่มเทเทคโนโลยี ใหม่ๆ ลงไป อาทิ การปรับปรุงพันธุ์สัตว์ให้มีประสิทธิภาพในการผลิตดีขึ้น การจัด ทำสูตรอาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์ได้ผลดี การ ป้องกันและกำจัดโรคระบาดสัตว์ ที่สัตว์มักจะ เป็นอยู่เสมอ ตลอดจนมีวิธีการเลี้ยงดูและการจัดการฟาร์มอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นต้น กล่าวได้ว่าการเลี้ยงสัตว์ในปัจจุบันได้เจริญรุดหน้ากว่าที่เคยเป็นมาในอดีต อย่างไม่เคย เป็นมาก่อน

ความเป็นมาของการเลี้ยงสัตว์

จากหลักฐานการศึกษาเกี่ยวกับความเป็นมาของการเลี้ยงสัตว์ โดยการค้นคว้าจากซากสัตว์และมนุษย์โบราณที่ถูกฝังอยู่ใต้พื้นดินเป็นเวลานาน และจากภาพวาดเก่าแก่ตามผนังถ้ำ พอจะสรุปได้ว่ามนุษย์รู้จักการเลี้ยงสัตว์นานกว่า 9,000 ปีมาแล้ว โดยมนุษย์นำสัตว์มาขังไว้เพื่อป้องกันความขาดแคลนในฤดูที่ล่าสัตว์ไม่ได้ สัตว์ที่เลี้ยงในที่ขังจนสัตว์เชื่องและสามารถขยายพันธุ์ เติบโตและให้ผลผลิตได้เรียกว่า การทำสัตว์เลี้ยง (domestication) ผลจากการเลี้ยงทำให้เกิดการคัดเลือกคุณภาพสัตว์ มีการผสมพันธุ์กันจนสัตว์ที่เลี้ยง เปลี่ยนแปลงไปจากสัตว์พวกเดิมที่อยู่ตามธรรมชาติ กลายเป็นสัตว์พวกใหม่หรือพันธุ์(breed)ใหม่ เมื่อมนุษย์โยกย้ายถิ่นฐานก็มักจะนำสัตว์เลี้ยงติดตัวไปด้วย ก่อให้เกิดการอพยพโยกย้ายสัตว์จากท้องถิ่นหนึ่งไปยังอีกท้องถิ่นหนึ่ง ทำให้การเลี้ยงสัตว์ชนิดต่าง ๆ กระจายแพร่หลายไปกว้างขวางยิ่งขึ้น ยิ่งกว่านั้น สาเหตุอื่น ๆ ทำให้การเลี้ยงสัตว์แพร่กระจายไป ก็คือ ภัยธรรมชาติ สงคราม อาณานิคมของประเทศมหาอำนาจ รวมทั้งการที่นักสอนศาสนาเดินทางไปแพร่คำสั่งสอนของศาสนา หรือการที่มนุษย์ท่องเที่ยวไปค้นคว้าหาที่อยู่ใหม่ ก็เป็นสาเหตุสำคัญที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายของสัตว์เลี้ยงไปอย่างรวดเร็ว

การเลี้ยงสุกร

มนุษย์เอาสุกรมาเลี้ยงเป็นเวลานานมาก เชื่อกันว่ามีการเลี้ยงก่อนการเขียนประวัติศาสตร์เสียอีก จีนได้เริ่มเลี้ยงสุกรมา 4,353 ปีก่อนพุทธศักราช แต่ในคัมภีร์ไบเบิล ได้เขียนไว้ว่า มีการเลี้ยงสุกรมา 957 ปีก่อนพุทธศักราช ส่วนในอังกฤษนั้น มีการเลี้ยงสุกร เมื่อ 257 ปีก่อนพุทธศักราช ปัจจุบันนี้ สุกรมีมากแถบเขตอบอุ่น ประเทศจีนมีสุกรมากที่สุดในโลก แต่ส่วนมากใช้ บริโภคภายในประเทศเป็นส่วนใหญ่ ประเทศที่มีการเลี้ยงสุกรเป็นสินค้าออกสู่ตลาดโลก ได้แก่ เดนมาร์ก อังกฤษ สหรัฐอเมริกา และเนเธอร์แลนด์

การเลี้ยงไก่

เชื่อกันว่ามนุษย์นำไก่มาเลี้ยงไม่ต่ำกว่า 5,000 ปีมาแล้ว เพื่อใช้เนื้อเป็นอาหารและเป็นสัตว์ที่ใช้ในเกมกีฬา ไก่เป็นสัตว์ปีกจำพวกเดียวกับพวกนก ใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แหล่งกำเนิดเดิมอยู่ในประเทศเขตร้อนแถบเอเชีย บริเวณประเทศไทย จีน อินโดนีเซีย อินโดจีน พม่า อินเดีย และแถบชายทะเลเมดิเตอร์เรเนียน ปัจจุบันนี้การเลี้ยงไก่เป็นอุตสาหกรรมอย่างหนึ่งในหลายประเทศ เช่น อเมริกา เดนมาร์ก เนเธอร์แลนด์ ออสเตรเลีย รวมทั้งในประเทศไทยของเราด้วย

การเลี้ยงโคกระบือ

การทำโคเป็นสัตว์เลี้ยงน่าจะเกิดขึ้นพร้อมกับที่มนุษย์ได้เปลี่ยนจากเป็นมนุษย์ป่าเถื่อนเข้าสู่ยุคศตวรรษวิไลการเลี้ยงโคเป็นสัญลักษณ์แห่งความยิ่งใหญ่ของเผ่าพันธุ์ ตลอดจนถึงว่าโคเป็นสัตว์แห่งเทพนิยายเป็นสัตว์ที่ควรเคารพบูชา นอกจากนี้ โคยังเป็นสัตว์ที่ให้นม เนื้อ หนัง และแรงงานแก่มนุษย์มาทุกยุคสมัย ซึ่งจะเห็นได้จากภาพสลักและภาพเขียน ของชาวอียิปต์ และอินเดียโบราณ ซึ่งให้เห็นว่ามนุษย์รู้จักใช้โคในประเทศเหล่านั้นอย่างน้อย 6,000 - 7,000 ปีมาแล้ว

ประโยชน์และความสำคัญของการเลี้ยงสัตว์

การเลี้ยงสัตว์มีความสำคัญและมีประโยชน์มากมาย ทั้งผู้ประกอบการเลี้ยงสัตว์และต่อประเทศชาติ ซึ่งพอจะสรุปได้ 4 ประการใหญ่ ๆ คือ

1. ด้านเศรษฐกิจของประเทศ

1.1 การเลี้ยงสัตว์ช่วยทำให้เกิดรายได้ประชาชาติมากขึ้นจากสถิติของกองเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปี พ.ศ. 2532 มูลค่าผลิตผลเกษตรกรรมทางการเลี้ยงสัตว์ของประเทศไทยมีถึง 52,126.8 ล้านบาท เมื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าผลิตผลเกษตรกรรมป่าไม้และประมง ซึ่งมีมูลค่า 230,009.3 ล้านบาท จะเห็นว่ามูลค่าผลิตผลของการเลี้ยงสัตว์เพียงอย่างเดียว จะเป็น 1 ใน 4 ของมูลค่าทั้งหมดทีเดียว

1.2 การเลี้ยงสัตว์ช่วยทำให้ประเทศมีรายได้จากการส่งสัตว์เป็นสินค้า ออกและในขณะเดียวกันทำให้สงวนเงินตรา ในการที่จะต้องซื้อเนื้อสัตว์หรือ ผลิตภัณฑ์สัตว์จากต่างประเทศ จากสถิติเมื่อปี พ.ศ. 2532 ประเทศไทยมีรายได้จากการส่งสัตว์มีชีวิต และผลิตภัณฑ์จากนมออกต่างประเทศเป็นเงิน 9,197.1 ล้านบาท และส่งสินค้าจำพวกเนื้อสัตว์ นม และผลิตภัณฑ์สัตว์ เป็นเงินถึง 10,151.6 ล้านบาท ซึ่ง

ถ้าหากประเทศไทยเรามีการเลี้ยงสัตว์มากขึ้น จะทำให้รายได้ จากการส่งสินค้าออกทวีขึ้นและลดเงินตราที่จะต้องซื้อเนื้อสัตว์และผลิตภัณฑ์สัตว์จากต่างประเทศให้เหลือน้อยลง

1.3 การเลี้ยงสัตว์ทำให้เกิดอุตสาหกรรมลูกโซ่ กล่าวคือ เมื่อมีการเลี้ยงสัตว์ ก็จะทำให้เกิดอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องอีกมากมาย เช่น โรงงานผลิตอาหาร สัตว์ โรงงานฆ่าสัตว์ โรงงานปลาป่น โรงงานแปรรูปสัตว์ โรงงานผลิตภัณฑ์นม เกิดธุรกิจ การขนส่ง ฯลฯ ซึ่งจะทำให้คนมีงานทำมากขึ้นเป็นผลดีต่อเศรษฐกิจของประเทศโดยส่วนรวม

1.4 การเลี้ยงสัตว์ช่วยให้ผู้ผลิต ประหยัดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับค่าอาหารภายในครอบครัวเป็นอย่างมาก จากสถิติของกองเศรษฐกิจการเกษตร ในปี พ.ศ. 2532 พบว่าครอบครัวเกษตรกรไทยต้องจ่ายค่าอาหารโดยเฉลี่ยครอบครัวละ 6,066.75 บาท ถ้าหากเกษตรกรทำการเลี้ยงสัตว์ภายในครอบครัวก็สามารถจะนำผลผลิตที่ได้มาใช้บริโภคทำให้ประหยัดค่าใช้จ่าย เกี่ยวกับ ค่าอาหาร ได้เป็นจำนวนไม่น้อย

1.5 การเลี้ยงสัตว์ช่วยลดค่าขนส่งพืชผลทางการเกษตร เป็นที่ทราบกันแล้วว่าประเทศไทยมีการปลูกพืชจำพวกธัญพืช มัน ถั่ว เป็นจำนวนมาก ซึ่งพืชเหล่านี้สามารถใช้เลี้ยงสัตว์ได้ดี เท่าที่ผ่านมากเกษตรกรขายสินค้าพวกนี้ ในรูปวัตถุดิบ ซึ่งต้องเสียค่าขนส่งจำนวนมาก หากเรานำวัตถุดิบเหล่านี้มาใช้ เลี้ยงเสียก่อน ก็จะทำให้วัตถุดิบถูกเปลี่ยนเป็นเนื้อสัตว์ นม ไข่ ซึ่งมีน้ำหนัก น้อยลง แต่มีราคาสูงขึ้น แล้วนำเอาผลผลิตเหล่านี้ไปขายแทน ก็จะช่วยลด ค่าขนส่งลงมาหลายเท่า ซ้ำยังขายได้ราคาดีกว่าขายวัตถุดิบอีกด้วย

2. ด้านเกษตรกรรม

การเลี้ยงสัตว์มีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพ เกษตรกรรมด้านอื่น ๆ หลายประการดังนี้

2.1 การใช้แรงงานจากสัตว์ประเทศไทย มีเนื้อที่ในการทำนาในปัจจุบัน ประมาณ 75 ล้านไร่ ซึ่งหากใช้รถแทรกเตอร์ไถนาเป็นเครื่องทุ่นแรงในการทำนาจะต้องใช้รถแทรกเตอร์ไถนาเป็นเครื่องทุ่นแรงในการทำนา จะต้องใช้รถแทรกเตอร์ไถนาไม่ต่ำกว่าเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กว่า 2 แสนคัน ซึ่งเป็นไปไม่ได้เพราะสถานะทาง เศรษฐกิจ และระดับความรู้ทาง เทคนิคของเกษตรกรไทยยังไม่อำนวย อีกทั้ง ราคาน้ำมันเชื้อเพลิงที่สูงขึ้นเป็นอุปสรรค ต่อการที่เกษตรกรจะใช้เครื่องทุ่นแรง ให้แพร่หลายได้ ดังนั้นแรงงานที่ใช้ในการ เกษตรกรรมส่วนใหญ่จึงมาจากการ เลี้ยงโค กระบือ นั้นเอง

2.2 การเลี้ยงสัตว์ ช่วยเปลี่ยนแปลงผลผลิตในฟาร์ม ซึ่งมนุษย์ไม่สามารถที่จะ ใช้ผลิตผลนั้นได้โดยตรง มาเป็นอาหารที่มีคุณค่าและมนุษย์ชอบ นอกจากนั้น สัตว์ยัง เปลี่ยนผลผลิตที่เหลือจากมนุษย์กินมาเป็นเนื้อซึ่ง ด้ราคาสูงกว่าการขายผลิตผลนั้น โดย ตรง จึงอาจกล่าวได้ว่าสัตว์เปรียบเสมือนตลาดรับซื้อพืชผลซึ่งมีราคาถูก แล้วเปลี่ยน เป็นเนื้อเพื่อให้ขายได้ราคาแพงหรือถ้าจะพูดอีกอย่างหนึ่งคือ การเลี้ยงสัตว์ช่วยให้ผล ผลิตที่เกษตรกรผลิตได้มีราคา สูงขึ้นย่อมเป็นผลทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ถ้าหาก เอาผลิตผลเหล่านั้น เลี้ยงมนุษย์อย่างเดียว

2.3 การเลี้ยงสัตว์ช่วยลดต้นทุนการผลิตทางด้านเกษตรอื่น ๆ เช่นการ เลี้ยงปลาควบคู่กับการเลี้ยงสุกรโดยใช้มูลสุกรเป็นอาหารของปลาการใช้มูลไก่แห้ง ตั้งแต่ 10 - 40% ของอาหารผสมเป็นอาหารของไก่ไข่ และวัวเนื้อได้ ในภาคใต้ของ ประเทศไทย นิยมเลี้ยงวัวในสวนมะพร้าวเพื่อทำให้วัวกำจัดหญ้า ในสวนมะพร้าวและ ให้มูลแถมมะพร้าวทำให้มะพร้าวเจริญเติบโตและให้ผล คกขึ้น

2.4 สัตว์ช่วยรักษาความอุดมสมบูรณ์ให้แก่ดินทั้งนี้เพราะมูลของสัตว์ประกอบ ด้วย แร่ธาตุต่าง ๆ ซึ่งเป็นปุ๋ยแก่พืช อาทิ มูลโคมี N-P-K = 2-1.5-2 มูลไก่มี N-P-K = 5-3-1.5 ซึ่งเป็นสูตรของธาตุอาหารที่มีอยู่ในมูลสัตว์ ดังตัวอย่างข้างต้น

2.5 การเลี้ยงสัตว์ช่วยกำจัดวัชพืชได้เป็นอย่างดี วัชพืชบางอย่าง เช่นหญ้าคา ผักตบชวาเป็นศัตรูที่ร้ายแรงต่อการปลูกพืช เป็นอย่างมากปีหนึ่ง ๆ เกษตรกรต้องเสีย ค่าใช้จ่ายในการกำจัดวัชพืชนั้นเป็นเงินหลายล้านบาท ถ้า หากเกษตรกรนำเอาวัชพืช เหล่านี้มาใช้เลี้ยงสัตว์ ก็จะช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายใน ส่วนนี้ได้ และเป็นการประหยัดค่า อาหารสัตว์ไปในตัวอีกด้วย ตัวอย่างเช่น การ นำเอาผักตบชวาคากแห้งมาเป็นส่วนผสม ของอาหารสุกรได้ถึง 20% ของ อาหารทั้งหมด ทั้งนี้เพราะผักตบชวาคากแห้งมี โปรตีนถึง 20.5% คาร์โบ-ไฮเดรต 33.6%

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.6 ที่ว่างซึ่งใช้ประโยชน์ในด้านเพาะปลูกไม่ได้ผล เช่น ทุ่งหญ้าในภาคอีสาน ที่ดินเค็ม ใน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ก็สามารถนำมาใช้เลี้ยงสัตว์ ได้ดี เป็นการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า

3. ด้านสังคม การเลี้ยงสัตว์ช่วยแก้ไขปัญหาดังกล่าวหลายประการ อาทิ

3.1 ลดปัญหาการว่างงานของประชาชน การที่ประชาชนในชาติไม่มีงานทำ ย่อมก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมาอย่างมากมาย เช่น ชาวชนบทมีการ อพยพจากไร่นาสู่เมือง ปัญหาโจร ผู้ร้ายชุกชุมเพราะความยากจน ปัญหาโสเภณี ปัญหาจากผู้ก่อการร้าย ปัญหาการเกิดแหล่งเสื่อมโทรมเนื่องจากการอพยพจากชนบทสู่เมือง เป็นต้น ประชาชนได้ประกอบอาชีพการเลี้ยงสัตว์ ก็จะช่วยให้มีงานทำประจำ ปัญหาทางสังคมอันเกิดจากการว่างงานก็จะหมดไป

3.2 ผลผลิตจากสัตว์ช่วยบำรุงพลานามัยของประชาชน อันเป็นกำลังของชาติ เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปแล้วว่า เนื้อ นม ไข่ เป็นอาหารพิเศษ สำหรับพลานามัยของมนุษย์ ทำให้ผู้บริโภคมิร่างกายแข็งแรงเติบโตปราศจาก โรคภัย มีความคิดเฉลียวฉลาด มีความเข้มแข็งในการปฏิบัติงานและภารกิจ ซึ่งผลท้ายสุดก็จะก่อให้เกิดความมั่นคงของประเทศชาติ เกี่ยวกับเรื่องนี้มีรายงาน จากประเทศญี่ปุ่นกล่าวว่า คนญี่ปุ่นรุ่นใหม่มีความสูงมากกว่าคนญี่ปุ่น รุ่นเก่า (ก่อนสงครามโลก) ถึง 4 นิ้ว เขาอ้างว่า ทั้งนี้เป็นเพราะคนญี่ปุ่น นิยมรับประทานอาหาร เนื้อ นม ไข่ กันมากขึ้น และในเนื้อ นม ไข่ นั้น มีวิตามินและสารอาหาร แร่ธาตุ บางอย่างที่ไม่ได้หรือมีเพียงเล็กน้อย ในอาหารประเภทอื่น ๆ นักโภชนาการได้วิเคราะห์จำนวนโปรตีนในไข่ เนื้อไก่ และสุกรไว้ดังนี้ ไข่ 12.7% ไก่ 21.4% และสุกร 15.7%

3.3 การเลี้ยงสัตว์ เป็นการให้การศึกษาแก่สมาชิกในครอบครัวโดยทั่วไปแล้วการประกอบอาชีพการเกษตร มักจะกระทำสืบต่อไปยังลูกหลาน ดังนั้น ใน การที่ให้ลูกหลานได้ช่วยปฏิบัติงานเลี้ยงสัตว์อย่างถูกต้อง จึงเป็นการ ให้การศึกษาแก่ บุตรหลานผู้ซึ่งต่อไปจะต้องประกอบอาชีพการเกษตรอยู่แล้ว เป็นการวางรากฐานอาชีพ การเกษตรให้แก่เขา ถ้ามีโอกาสทำการเกษตรใน โอกาสต่อไปก็จะเป็นเกษตรกรที่ดี สามารถประสบผลสำเร็จได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 การเลี้ยงสัตว์ เป็นการใช้แรงงานภายในครอบครัวให้เป็นประโยชน์ แรงงานจาก เด็ก คนชรา หรือคนทุพพลภาพ สามารถนำมาใช้เลี้ยงสัตว์ ได้เป็นอย่างดี หากนำมาใช้ประโยชน์ในเรื่องนี้ ก็จะเป็นการช่วยป้องกันการสูญ เปล่าทางแรงงานและช่วยให้บุคคลดั่งที่กล่าวมาแล้ว ได้มีความภาคภูมิใจใน ความสามารถของตน และเห็นว่าตนก็สามารถทำประโยชน์ให้แก่ครอบครัว ได้เช่นกัน

3.5 การเลี้ยงสัตว์เป็นการฝึกนิสัยของผู้ประกอบการ ให้มีความรับผิดชอบ การตรงต่อเวลาและรู้จักการประหยัด

3.6 การเลี้ยงสัตว์ช่วยสร้างความเพลิดเพลินให้กับผู้ปฏิบัติอันจะทำให้มีสุขภาพจิตที่ดี คลายความเครียด

4 ประโยชน์ด้านอื่น ๆ ของการเลี้ยงสัตว์

นอกจากประโยชน์ดังที่กล่าวมาแล้ว การเลี้ยงสัตว์ยังมีประโยชน์ในด้านอื่น ๆ อีก ดังนี้

4.1 การเลี้ยงสัตว์ช่วยทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ต่างๆ ทางอุตสาหกรรม เช่น อุตสาหกรรมเครื่องหนังอุตสาหกรรมการทำปุ๋ยวิทยาศาสตร์จากกระดูกสัตว์

4.2 การผลิตพลังงานจากมูลสัตว์ เช่น การผลิตแก๊สชีวภาพ (bio-gas) ทำได้โดยหมัก มูลสัตว์ให้เกิดแก๊สมีเทน ซึ่งการผลิตแก๊สจากมูลสัตว์นี้กระทำ แพร่หลายมากในประเทศอินเดีย ได้หวั่น สำหรับในประเทศไทยมีการผลิตแก๊ส จากมูลสัตว์เพื่อใช้กับเครื่องสูบน้ำ ที่จังหวัดนครปฐมและผลิตแก๊สจากมูลสัตว์ เพื่อใช้ในการหุงต้ม ที่ฟาร์มศิริจันทร์ จังหวัดปทุมธานี

4.3 การทำวัคซีนป้องกันโรคของสัตว์และของคน โดยผลิตจากไข่และเลือดของสัตว์

4.4 การทำถ่านจากหนังสัตว์ ทำยาฟอกหนัง เครื่องสำอางค์จากไข่

4.5 การเลี้ยงสัตว์เพื่อใช้กันขโมย การฝึกสุนัขเพื่อใช้จับคนร้ายและใช้ในการสงคราม

4.6 การเลี้ยงสัตว์เพื่อใช้เป็นเกมกีฬา เช่น การแข่งม้า แข่งสุนัข ขี่ม้าไปโล การชนไก่ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการสงคราม

4.6 การเลี้ยงสัตว์เพื่อใช้เป็นเกมกีฬา เช่น การแข่งม้า แข่งสุนัข ชีมน้ำโปโล การชนไก่ เป็นต้น

4.7 ใช้เป็นสัตว์ทดลองในห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์ เช่น หนู กระต่ายและสุนัข (สุวิทย์,2536:1 - 7)

โคพันธุ์บราห์มัน

เป็นโคที่มีถิ่นกำเนิดในสหรัฐอเมริกา โคพันธุ์นี้ดั้งเดิมคือ พันธุ์ซิมู ของอินเดีย โดยสหรัฐได้นำเอาโคพันธุ์ซิมู ที่ได้รับการปรับปรุงในสหรัฐ ผสมกับโคพันธุ์ซิมู ที่บราซิลส่งจาก อินเดียไปเลี้ยง และมีโคพันธุ์อื่น ๆ อีกหลายพันธุ์ เช่น พันธุ์กีร์ ผสมจนได้พันธุ์อเมริกันบราห์มัน ขึ้นมา และได้มีการจัดตั้งสมาคมผู้ผสมพันธุ์โคบราห์มัน เมื่อปี พ.ศ. 2467 โคพันธุ์บราห์มันเป็น โคที่มีขนาดใหญ่ โคตัวผู้โตเต็มที่หนัก 700 - 1,000 กก. โคตัวเมียหนัก 450 - 500 กก. มีสีแตกต่างกันมาก คือมีสีขาว สีเทาอ่อน ๆ สีเทาเข้ม สีแดง ส่วนมากจะนิยมสีขาวและสีเทาปานกลาง ปัจจุบันมีโคบราห์มัน อีกสายพันธุ์หนึ่ง ซึ่งมีสีแดง เรียกว่า บราห์มันแดง มีกำเนิดเชื้อสาย มาจากโคพันธุ์กีร์ แต่ในด้านคุณสมบัติ ทั้งสีขาว และสีแดง แทบจะไม่มี ความแตกต่างกันเลย ลักษณะโดยทั่วไปของโคพันธุ์บราห์มัน มีโหนกใหญ่ ลำตัวลึกมีมัดกล้ามเนื้อมาก หลังค่อม ข้างยาว หูแหลมยาว และห้อยซี่ปลายลง โคพันธุ์นี้ได้ถูกนำเข้ามาเลี้ยงในไทยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2497 และได้ส่งโคพันธุ์นี้ จากสหรัฐอเมริกาและออสเตรเลีย เข้ามาเลี้ยงในไทยอีก ปัจจุบันนี้เกษตรกร ไทยเลี้ยงทั้งในลักษณะพันธุ์แท้ และใช้ผสมกับโคพื้นเมือง เพื่อปรับปรุงให้มีคุณสมบัติดีขึ้นด้วย คุณสมบัติที่ดีของโคพันธุ์นี้ จึงสามารถเลี้ยงได้ดีในประเทศไทย คือ ทนทานต่ออากาศร้อน และความชื้นสูงได้ดี ทนทานต่อโรคบางอย่าง เช่น โรคตาฝ้าตามัว โรคเยื่อแดง ทนต่อแมลงเกาะกินเลือดได้เก่ง มีอายุ ยาวนาน อายุเฉลี่ย 15 ปี ให้ลูกสม่ำเสมอ แม้จะมีอากาศร้อน เลี้ยงลูกเก่ง คลอด ลูกง่าย เดินเก่ง แข็งแรง ทรหดสามารถทำงานได้ดีไม่แพ้กับการเลี้ยงโค ไร่กินเนื้อ ในปัจจุบันโคพันธุ์อเมริกันบราห์มัน มีอยู่ตามสถานีบำรุงพันธุ์สัตว์ และแพร่หลายในหมู่เกษตรกรทั่วไป (สุวิทย์,2536:32)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โคพันรู่ชาโรเลส

โคพันรู่นี้มีถิ่นกำเนิดในประเทศฝรั่งเศส เป็นโคขนาดใหญ่ รูปร่างกำยำ เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ โดยเฉพาะบริเวณสี่ขา และบั้นท้าย สีเป็นสีขาวทั้งตัว มีขาสั้น มีการเจริญเติบโตดีมาก แต่เดิมฝรั่งเศสใช้เป็นวัวงาน เพิ่งจะได้รับการปรับปรุงให้เป็นโคเนื้อเมื่อไม่นาน พ่อโคเมื่อโตเต็มที่น้ำหนักประมาณ 1,000 กก. แม่โคหนักประมาณ 700 กก. จัดว่าเป็นโคเนื้อที่ชำแหละแล้ว มีเปอร์เซ็นต์ซากที่ใช้บริโภคได้สูงกว่าโคพันธุ์อื่นในประเทศไทยมีการส่งโคพันธุ์นี้เข้ามา เพื่อผสมกับโคพันธุ์พื้นเมือง และได้ถูกผสมที่เจริญเติบโตดีมากส่วนใหญ่จะนำมาเลี้ยงตามสถานีบำรุงพันธุ์สัตว์ของกรมปศุสัตว์ และกรมปศุสัตว์ อําเภอยะลา-สตูล จ.ยะลา ได้มีการเลี้ยงโคพันธุ์ชาโรเลส ตัวผู้เพื่อรีดน้ำเชื้อมาผสม เทียมกับแม่โคพันธุ์พื้นเมืองซึ่งให้ลูก ได้ดีมาก (สุวิทย์,2536:33)

โคพันรู่เฮียร์ฟอร์ด

โคพันรู่นี้มีถิ่นกำเนิดในประเทศอังกฤษ ดั้งเดิมโคพันธุ์นี้เป็นโคงาน แต่ได้ปรับปรุง ใช้เป็นโคพันธุ์เนื้อ รูปทรงทั่วไปของโคพันธุ์นี้ จัดว่าเป็นโคเนื้อ ที่สมบูรณ์ที่สุด มีลำตัวสั้นและหนาแน่น ทรงตัว ขาสั้น หลังกว้าง ลำตัวใหญ่ มีลำแดงตลอดลำตัว ส่วนหน้าอกตลอดท้อง เป็นสีขาว ส่วนปลายหางขาว เมื่อโตเต็มที่ตัวผู้หนักประมาณ 800 กก. และตัวเมียหนักประมาณ 600 กก. เปลี่ยนอาหารเป็นเนื้อได้เก่ง เติบโตเร็วและอ้วนง่าย เป็นโคที่ทนต่ออากาศ หนาวได้ดี ไม่เหมาะสำหรับนำมาเลี้ยงในเมืองไทย (สุวิทย์,2536:33)

โคพันรู่ลิมูซิน

เป็นโคพันธุ์เนื้อที่มีสายเลือดระหว่างโคพันธุ์ลิมูซินกับโคพันธุ์พื้นเมือง เป็นโคที่มีคุณภาพเนื้อดี มีการเจริญเติบโตเร็ว มีอัตราการเปลี่ยนอาหาร เป็น เนื้อสูง และเป็นที่ต้องการของตลาด โคพันธุ์ลิมูซินมีถิ่นกำเนิดอยู่ในประเทศ ฝรั่งเศส มีลักษณะประจำพันธุ์ เช่น มีสีเหลืองทองตลอดลำตัว มีลำตัวยาว คอสั้น หน้าสั้น หน้าผากกว้าง โหนก

โคพันธุ์ลูกผสมกำแพงแสน 1

เป็นโคพันธุ์เนื้อ ที่ได้คัดเลือกมาจากการผสมพันธุ์ระหว่าง โคพันธุ์แม่ พื้นเมือง พ่อบราห์มัน ได้ลูกออกมาเป็นลูกผสม แล้วนำลูกตัวเมียไปผสมกับ พ่อพันธุ์ชาร์โรเลตส์ ได้เป็น พันธุ์กำแพงแสน 1 มีคุณสมบัติกับประเทศไทย คือ เลี้ยงง่ายโตเร็วคุณภาพซากดี จึงนำคัดเลือก โดยสายเลือดระดับนี้ ตัวที่ดี ทั้งตัวผู้และตัวเมีย จากมวลสมาชิกนำมา ปรับปรุงพันธุ์ โดยมีศูนย์รวมอยู่ที่ฟาร์ม โคเนื้อของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขต กำแพงแสน เพื่อให้เกิด โคพันธุ์แท้ ที่มีความเหมาะสมกับประเทศไทย จึงได้ดำเนินการ จนสำเร็จจึงได้ ให้ชื่อว่า กำแพงแสน 1 ซึ่งมี ลักษณะเด่นคือ ลำตัวหนา คอสั้น ขาสั้น ค่อนข้าง เจ้าเนื้อ มีตะโพกใหญ่ มีสีเทาแกมน้ำตาล น้ำหนักเมื่อโตเต็มที่โดยตัวผู้ มี น้ำหนักประมาณ 800 กก. และตัวเมียหนักระหว่าง 600 - 650 กก. (ปรารธนา,2533:41)

โคพันธุ์พื้นเมืองไทย

จัดเป็นโคกลุ่มโคเมืองร้อน มีรูปร่างลักษณะต่าง ๆ กัน โดยทั่วไปแล้ว โคพวกนี้ เป็นโคขนาดกลาง ตัวผู้เมื่อโตเต็มที่สูงประมาณ 120 - 135 ซม. น้ำหนักประมาณ 300 - 350 กก. ตัวเมียสูง 90 - 115 ซม. น้ำหนักประมาณ 200 - 250 กก. เป็นโครูปร่าง กระทัดรัด หน้าผากแคบ จมูกเล็ก ใบหูเล็ก ปลายแหลม ลำตัวยาวและบาง เหนียงคอสั้น ตะโพกเล็ก ช่วงไหล่ใหญ่กว่า ช่วงท้าย ขาและเท้าเล็กและเดินเร็ว ขนเกรียนสั้น มีสีต่าง ๆ เช่น สีน้ำตาลอ่อน หรือน้ำตาลแดงและขาวนวล นิสัยประปรีย์ว ตื่นง่าย(สังเวียน โพรธีศรี,2527:3)

โคพันธุ์โฮลสไตน์

เป็นโคที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศเนเธอร์แลนด์โคพันธุ์นี้ เป็นโคที่มีขนาดใหญ่ที่สุด และมีชื่อเสียงในการให้นมมากที่สุด แต่นมมีไขมันต่ำที่สุดซึ่งเหมาะ ต่อการ บริโภคนมสด โคพันธุ์โฮลสไตน์ เติบโตเร็วมากตัวผู้ใช้เลี้ยงเป็นโคเนื้อ ได้ดี เกือบเท่า โคเนื้อแท้ มีสีดำตัดกับสีขาว เค้นชัด จึงมีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า โคพันธุ์ขาวดำ โดยปกติ โคพันธุ์นี้ทนร้อนไม่ได้ แต่ประเทศ อิสราเอลได้นำมา ปรับปรุงเสียใหม่ เรียกชื่อว่า อีสราเอล เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ราเอลฟรีเซียนหรือโฮลสไตน์ฟรีเซียน ซึ่ง กล่าวกันว่า เป็นโคนมที่ทนร้อนได้ดี และให้นมมากด้วย (สุวิทย์,2536:30) โคน พันธุ์โฮลสไตน์ฟรีเซียน เมื่อโตเต็มที่ ตัวผู้จะมี น้ำหนักระหว่าง 800 - 1,000 กก. และตัวเมียมีน้ำหนักระหว่าง 600 - 700 กก. (ยุคติ, 2530:10)

โคนพันธุ์เรดซินดี

เป็นโคนมาจากประเทศปากีสถาน นิยมเลี้ยงกันมากในอินเดียและปากีสถาน ได้ชื่อว่า เป็นโคนมที่ทนทานต่ออากาศร้อนมากที่สุดและทนต่อแมลงได้ดี มีขนาดเล็กกว่า โคยุโรป กล่าวคือ ตัวเมียเมื่อโตเต็มที่หนักประมาณ 300 กก. ตัวผู้หนักประมาณ 450 กก. รูปร่างโดยทั่วไปของโคนพันธุ์เรดซินดี มีรูปร่างของ โคนอินเดียอย่างชัดเจน มีสีแดงเข้มเกือบทั้งตัว บางตัวมีสีแดงอ่อนจนเกือบจะ เป็นเหลืองอาจมีจุดหรือด่างขาวที่เหนียงคอหรือหน้าผาก โคนเรดซินดีจะสามารถ ใช้ทำงานมาก ๆ ได้ ตัวเมียให้นมเฉลี่ย ประมาณ 1,800 กก./ปี น้ำนมมีไขมัน 4.5% โคนพันธุ์นี้มีข้อเสียที่ต้องให้ลูกดูนมก่อน จึงจะให้นม ถ้าแยกลูกออกจาก แม่เค็ดขาด แม่โคอาจหยุดให้นมเลย (สุวิทย์,2536:31)

โคนพันธุ์ชาฮิวาล

เป็นโคนมของอินเดียและปากีสถานรูปร่างของโคนพันธุ์นี้ คล้ายกับโคน พันธุ์เรดซินดี แต่มีขนาดใหญ่กว่า ตัวผู้หนักประมาณ 550 กก. ตัวเมียหนัก 400 - 450 กก. แม่โคให้น้ำนมเฉลี่ย ปีละ 2,000 กก. และนมมีไขมัน 4.3% จัดได้ว่าเป็นโคนมที่ดีที่สุดของปากีสถานและอินเดียสามารถเลี้ยงได้ในประเทศ ที่มีอากาศร้อน เช่น ประเทศไทย (สุวิทย์,2536:31) โคนชาฮิวาล เป็นโคที่มี รูปร่าง และคุณสมบัติต่าง ๆ ใกล้เคียงกับพันธุ์เรดซินดี มีลำตัวยาวลึกลับ ค่อนข้าง เจ้าเนื้อ ขาสั้น เหนียงหย่อนยาน บั้นท้ายใหญ่ ลำตัวมีสีแดงออกน้ำตาล (ม.ร.ว. ชวนิศนดากร,2527:14)

โคพันธุ์เรดเดน

เป็นโคที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศเคนมาร์ก เป็นโคที่มีขนาดใหญ่ ตัวผู้ หนักถึง 950 กก. ตัวเมียหนัก 600 กก. มีสีแดงเลือดหมู อาจมีจุดขาว ในบาง แห่งของร่างกาย ผิวหนังค่อนข้างหยาบ หัวค่อนข้างยาว เขายื่นไปข้างหน้า และโค้งลง ลักษณะของโคพันธุ์นี้ ค่อนข้างเจ้าเนื้อ ฉะนั้น จึงให้เนื้อได้ดีพอ ๆ กับการให้นม โดยตัวเมียให้นมเฉลี่ยปีละ 4,500 กก. และมีไขมันนม 4.2% ในแง่ของการเลี้ยงดู ในเมืองไทยมีอากาศร้อน การเลี้ยงโคพันธุ์แท้ไม่ค่อย จะได้ผลนัก เพราะมีการเจ็บป่วยมากกว่า โคอื่น ๆ แต่ลูกผสมที่เกิดจากแม่พื้นเมือง อยู่ได้ดีและให้นมดี พอสมควร (สุวิทย์,2536:30)

กระบือไทย

กระบือไทยในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศโดยทั่วไปแล้วมีลักษณะ เหมือนกัน แต่จะมีความแตกต่างกัน ในบางรายละเอียดเล็กน้อยเท่านั้น เช่น กระบือทางภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รูปร่างโดยเฉลี่ยจะเล็กกว่า กระบือในภาคใต้ และภาคกลาง สีของขนโดยเฉลี่ย แล้วภาคเหนือมีขนขาว กว่าภาคอื่น ๆ อารมณ์และพฤติกรรม กระบือทางภาคใต้จะดุร้ายกว่า ลักษณะ เขา โดยเฉลี่ยแล้วพบกระบือเขาสั้นและเขาหุบ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กระบือไทยอาจจำแนกออกได้อย่างกว้าง ๆ เป็น 2 ประเภท คือ กระบือแม่น้ำ และกระบือปลัก

กระบือแม่น้ำ

กระบือแม่น้ำหรือกระบือคลองเป็นกระบือที่มีรูปร่างค่อนข้างยาวกระดูก ใหญ่ มีหัวและหน้าผากใหญ่ เด่นชัด มีสีดำจัด มีเขาม้วนงอเหมือนเขาแกะ มีถิ่นกำเนิดในประเทศอินเดียและปากีสถาน กระบือพวกนี้นิยมเลี้ยงไว้รีดนม โตเต็มที่ ตัวผู้จะมีน้ำหนักระหว่าง 500 - 650 กก. ตัวเมียหนัก 500 - 600 กก. (สังเวียน,2527:5) กระบือแม่น้ำ บางครั้งเรียกกระบือแขก เพราะเลี้ยงมากใน ประเทศอินเดียและปากีสถาน จัดเป็นกระบือนม ให้เนื้อก็ดี ชอบนอนในน้ำลึก น้ำใสหรือในแม่น้ำ กระบือแม่น้ำเหลืออยู่ ในเมืองไทยเพียงพันธุ์เดียว คือ พันธุ์ มุราห์และมีจำนวนน้อย (จรัญ,2527:19)

โคพันธุ์เรดเดน

เป็นโคที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศเดนมาร์ก เป็นโคที่มีขนาดใหญ่ ตัวผู้หนักถึง 950 กก. ตัวเมียหนัก 600 กก. มีสีแดงเลือดหมู อาจมีจุดขาว ในบาง แห่งของร่างกาย ผิวหนังค่อนข้างกลม หัวค่อนข้างยาว เขายื่นไปข้างหน้า และโค้งลง ลักษณะของโคพันธุ์นี้ ค่อนข้างเข้าเนื้อ ฉะนั้น จึงให้เนื้อได้ดีพอ ๆ กับการให้นม โดยตัวเมียให้นมเฉลี่ยปีละ 4,500 กก. และมีไขมันนม 4.2% ในแง่ของการเลี้ยงดู ในเมืองไทยมีอากาศร้อน การเลี้ยงโคพันธุ์แท้ไม่ค่อย จะได้ผลนัก เพราะมีการเจ็บป่วยมากกว่า โคอื่น ๆ แต่ลูกผสมที่เกิดจากแม่พื้น เมือง อยู่ได้ดีและให้นมดีพอสมควร (สุวิทย์,2536:30)

กระบือไทย

กระบือไทยในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศโดยทั่วไปแล้วมีลักษณะ เหมือนกัน แต่จะมีความแตกต่างกัน ในบางรายละเอียดเล็กน้อยเท่านั้น เช่น กระบือทางภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รูปร่างโดยเฉลี่ยจะเล็กกว่า กระบือในภาคใต้ และภาคกลาง สีของขนโดยเฉลี่ย แล้วภาคเหนือมีขนขาว กว่าภาคอื่น ๆ อารมณ์และพฤติกรรม กระบือทางภาคใต้จะดุร้ายกว่า ลักษณะ เขา โดยเฉลี่ยแล้วพบกระบือเขาสั้นและเขาหุบ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กระบือไทยอาจจำแนกออกได้อย่างกว้าง ๆ เป็น 2 ประเภท คือ กระบือแม่น้ำ และกระบือปลัก

กระบือแม่น้ำ

กระบือแม่น้ำหรือกระบือคลองเป็นกระบือที่มีรูปร่างค่อนข้างยาวกระดูกใหญ่ มีหัวและหน้าผากใหญ่ เค้นซัด มีสีดำจัด มีเขาม้วนงอเหมือนเขาแกะ มีถิ่นกำเนิดในประเทศอินเดียและปากีสถาน กระบือพวกนี้นิยมเลี้ยงไว้รีดนม โตเต็มที่ ตัวผู้จะมีน้ำหนักระหว่าง 500 - 650 กก. ตัวเมียหนัก 500 - 600 กก. (สังเวียน,2527:5) กระบือแม่น้ำ บางครั้งเรียกกระบือแขก เพราะเลี้ยงมากใน ประเทศอินเดียและปากีสถาน จัดเป็นกระบือนม ให้เนื้อก็ดี ชอบนอนในน้ำลึก น้ำใสหรือน้ำเย็น กระบือแม่น้ำเหลืออยู่ ในเมืองไทยเพียงพันธุ์เดียว คือ พันธุ์ มุราห์และมีจำนวนน้อย (จรัญ,2527:19)

กระป๋อปลักหรือกระป๋อหนองน้ำ

กระป๋อปลักหรือกระป๋อหนองน้ำ เป็นกระป๋อที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศ จีนตอนใต้และบริเวณเอเชีย จะมีรูปร่างอ้วนอ้าย ลำตัวค่อนข้างสั้น และใหญ่ ท้องกาง มีการเคลื่อนไหวช้า สีของลำตัวมีสีดำคล้ายหินชนวน เหมาะสำหรับ ใช้แรงงาน ที่มีเสียงในเมืองไทยได้แก่ กระป๋อลำพูน กระป๋อหลังสวน และ กระป๋อแม่สอด กระป๋อพวกนี้ชอบนอนแช่โคลน และมีสีเทาแก่ น้ำหนักเมื่อโตเต็มที่ ตัวผู้ น้ำหนักระหว่าง 500 - 1,000 กก. ตัวเมียหนัก 350 - 600 กก. (สังเวียน,2527:4) กระป๋อปลักเป็นกระป๋อเสียงมากในประเทศจีนตอนใต้ ประเทศแถบเอเชียอาคเนย์และออสเตรเลีย กระป๋อไทยจัดเป็นประเภทกระป๋อปลัก เสียงเพื่อใช้งานในไร่นา และใช้เนื้อบริโภคโดยทั่วกัน กระป๋อปลักมีชื่อนี้เพราะ ชอบนอนปลักโคลน อันเป็นหลุมดินแฉะเป็นอย่างยิ่ง นอกจากชอบนอนปลัก แล้ว เวลาอากาศร้อน ชอบลงลอยคอในคูคลองน้ำลึก (เจริญ,2527:19)

สุกรพันธุ์ลาร์จไวท์

มีถิ่นกำเนิดในประเทศอังกฤษ มีชื่อเรียกในอังกฤษว่า พันธุ์ลาร์จไวท์ ได้ถูกนำมาเลี้ยงในเมืองไทยตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2482 แต่มีการเลี้ยงอย่างจริงจังใน พ.ศ. 2500 และแพร่หลายไปอย่างกว้างขวาง เพราะสามารถปรับตัวเข้ากับ สภาพแวดล้อมและอากาศในประเทศไทยได้ดีมาก สุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ เป็นสุกร พันธุ์เบคอน ลักษณะโดยทั่วไปเป็นสุกรขนาดใหญ่ หูตั้งลำตัวยาว แต่บางกว่า พันธุ์เนื้อ ไหลหนา หนังและขนสีขาวตลอดลำตัว อาจมีจุดดำบ้างแต่ไม่ถึง เป็นข้อตำหนิ มีเนื้อมากแต่มันได้ผิวหนังบาง เป็นสุกรที่เติบโตเร็ว สามารถ เติบโตจนถึง 100 กก. ในระยะเวลาเพียง 5 - 6 เดือน คุณภาพซากดีมาก เนื้อ ดีมาก มันน้อยและเนื้อสามชั้นเหมาะแก่การทำเบคอนให้ลูกคด เลี้ยงลูกเก่งมีน้ำ นมมาก ตัวผู้โตเต็มที่หนัก 200 - 300 กก. ตัวเมียโตเต็มที่หนัก 180 -220 กก.เหมาะที่จะใช้สุกรพันธุ์นี้ผสมข้ามระหว่างพันธุ์ (สุวิทย์,2536:23)

สุกรพันธุ์แลนด์เรซ

มีถิ่นกำเนิดในประเทศเคนมาร์ก โดยในชั้นแรกได้มีการนำเอาสุกรพันธุ์ ลาร์จ ไวท์ ผสมกับสุกรพันธุ์พื้นเมืองของเคนมาร์ก ได้สุกรพันธุ์ใหม่ ชื่อเคนนิช แลนด์เรซ และรัฐบาลเคนมาร์ก ได้จดทะเบียนรับรองการเป็นพันธุ์แท้ เมื่อปี พ.ศ. 2438 และได้นำมาปรับปรุงและสร้างพันธุ์ใหม่และให้ชื่อว่าอเมริกันแลนด์ เรซ สุกรพันธุ์แลนด์เรซ เป็นสุกรที่มีคุณภาพซากดีมาก เหมาะที่จะทำเบคอน ลักษณะของสุกรพันธุ์นี้มีสีขาวยาว อาจจะมีจุดดำบ้างถือว่าเป็นเรื่องธรรมดา รูปร่างค่อนข้างเล็ก (มีซี่โครง 16 - 17 คู่) สะโพกใหญ่เด่นชัด หลังค่อนข้างตรง ขาสั้น เดี่ยวกว่า พันธุ์ลาร์จไวท์ หัวเล็กเรียวยาว รับประทานคอ ไม่มีรอยย่น หูใหญ่ ปรกลงมาข้างหน้า ข้อย้ำมักอ่อน มีมันน้อย และมันบริเวณสันหลังบาง ให้ ลูกตกพอสมควรประมาณ 9 - 12 ตัว ประสิทธิภาพการใช้อาหารเพื่อเปลี่ยน เป็นเนื้อดีมาก สุกรพันธุ์นี้ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ได้นำมาเลี้ยงในไทยเมื่อ วันที่ 20 ธันวาคม 2506 (สุวิทย์,2536:24)

สุกรพันธุ์คูร์คเจอร์ซี่

เป็นสุกรประเภทเนื้อที่มีถิ่นกำเนิด ในภาคตะวันออกของคอร์เนลเบลท์ สหรัฐอเมริกา สุกรพันธุ์คูร์คเจอร์ซี่ ประกอบขึ้นมาจากสุกร 3 สายเลือด ด้วยกัน คือ คูร์คเจอร์ซี่เรด ของรัฐนิวยอร์ก เป็นสุกรสีแดง ขนาดใหญ่ แข็งแรงและมีลูกตก อีกสายหนึ่งเป็นสุกรคูร์คเจอร์ซี่ของนิวยอร์ก ซึ่งเป็นสุกรขนาด กลาง รูปร่างสันทัด มีลักษณะ และคุณสมบัติดีพอสมควรและสายเลือดที่ 3 คือ สุกรคูร์คเจอร์ซี่ ได้รับการรับรองให้สุกรพันธุ์แท้ของสหรัฐอเมริกา เมื่อปี พ.ศ. 2428 ปัจจุบันสุกรพันธุ์นี้ เป็นสุกรที่นิยมเลี้ยงมากที่สุด在美国 เพราะ เป็นสุกรขนาดใหญ่ รูปร่างหนา และลึกความยาวของลำตัวสั้นกว่าสุกรสอง พันธุ์ คือ ลาร์จไวท์และแลนด์เรซ สะโพกโต ใหญ่เด่นชัด หลังโค้งคล้ายคันธนู หน้ายาวปานกลาง หูปรกเล็กน้อย สีแดงเข้มทั้งตัว หรือเป็นสีอิฐ บางตัวมีสีจาง เกือบเป็นสีทองลักษณะบางอย่างที่ผู้เลี้ยงไม่ชอบ คือ มีจุดดำหรือจุดขาวบนลำตัว ที่ตีนและขา ขนหยาบ มีขนสีแดงอ่อนเกินไป และหูที่ตั้งตรง สำหรับผลการเลี้ยงในประเทศไทย พบว่ามีความเหมาะสมกับการเลี้ยงดูใน สภาพแวดล้อมต่าง ๆ ซากดีมาก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คุณภาพซากดี (สุวิทย์,2536:24) เมื่อโตเต็มที่ ตัวผู้มีน้ำหนักระหว่าง 150 - 200 กก. ตัวเมียเมื่อโตเต็มที่จะมีน้ำหนักระหว่าง 130 - 150 กก. (พรธนิภา,2530:8)

กระต่ายพันธุ์นิวซีแลนด์ไวท์

เป็นกระต่ายที่เกิดขึ้นในประเทศอเมริกา จัดได้ว่าเป็นพันธุ์ที่ให้ขนที่มี คุณภาพมากที่สุด มีขนสีขาวทั้งตัว ตามีสีแดงและสีชมพู สะโพกใหญ่ ใหญ่ กว้าง รูปร่างคล้ายสามเหลี่ยม ลำตัวยาวปานกลาง สันหลัง และสะโพกมีเนื้อ เต็ม น้ำหนักเมื่อโตเต็มที่ ตัวผู้หนักระหว่าง 3.5 - 4.5 กก. ตัวเมียหนัก ระหว่าง 4 - 5 กก. (กิตติ,2531:13) (สมศักดิ์,2530:8)

กระต่ายพันธุ์แคลิฟอร์เนีย

เป็นกระต่ายพันธุ์เนื้อที่เกิดจากการผสมพันธุ์ ระหว่างพันธุ์ฮิมาลายัน เพศเมีย กับพันธุ์ชินซิลล่า เพศผู้ แล้วนำลูกที่ได้ไปผสมกับพันธุ์นิวซีแลนด์ไวท์ เพศเมีย จะได้กระต่ายพันธุ์แคลิฟอร์เนีย กระต่ายพันธุ์นี้จัดว่าเป็นกระต่าย ขนาดกลาง มีสีขาวทั้งตัว ยกเว้นส่วน จมูก หู เท้า และหางสีดำ ตามีชมพู ลักษณะสีดำจะเปลี่ยนแปลงตามการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิ อุณหภูมิสูงสีจาง อุณหภูมิต่ำสีเข้ม ลำตัวมีเนื้อมาก สะโพกกลมใหญ่ เมื่อโตเต็มที่จะมีน้ำหนัก ตัวผู้หนักระหว่าง 3.5 - 4.5 กก. ตัวเมียหนัก ระหว่าง 4 - 5 กก. (สมศักดิ์,2530: 9) (กิตติ,2530:13)

กระต่ายพันธุ์แองโกรา

กระต่ายพันธุ์แองโกรา มีถิ่นกำเนิดจากเมืองแองโกรา ในเอเชียไมเนอร์ แบ่งออกได้เป็น 2 พันธุ์ คือ พันธุ์อังกฤษ และพันธุ์ฝรั่ง ที่นิยมเลี้ยงกัน มากที่สุดคือ สีขาว รูปร่าง ลักษณะของกระต่าย 2 พันธุ์นี้ คือ ลำตัวกลมแน่น ตากลมและเต็ม มีขนสีขาวฟู ยาวประมาณ 2 - 3 นิ้ว นิยมตัดมาทำเป็นเครื่องประดับ โตเต็มที่จะมีน้ำหนัก ตัวผู้หนัก ระหว่าง 3.5- 4.5 กก.ตัวเมียหนัก ประมาณ 4.5 กก.(สมศักดิ์,2530:10)(กิตติ,2530:14)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้.

โก๋พันธุ์เล็กฮอร์นขาว

โก๋พันธุ์เล็กฮอร์นขาวดั้งเดิมมาจากประเทศอิตาลี แต่ได้มีการปรับปรุง ผสมพันธุ์กันไปมากมายทั้งใน อังกฤษ เดนมาร์ก อเมริกา โกะเล็กฮอร์น ได้รับการจดทะเบียนว่าเป็น โกะพันธุ์แท้ เมื่อปี ค.ศ. 1874 ลักษณะประจำ พันธุ์ของโก๋พันธุ์นี้คือ มีน้ำหนักตัวประมาณ 4.5 - 6 ปอนด์ สีของผิวหนัง สีเหลือง ขนสีขาว สีของแข็งเหลือง ไม่มีขนแข็ง หงอนมี 2 ชนิด คือ หงอนจิก และหงอนกุหลาบ ตุ่มหูสีแดง ฟองไข่สีขาว โกะเล็กฮอร์นขาวหงอนจิกเป็นโก๋ไข่ ที่สำคัญที่สุดในแทบทุกประเทศ มีลักษณะประเปรี้ยว ชอบบิน ไข่เร็ว ไข่ดก ฟองไข่มีขนาดเล็ก เปลือกไข่สีน้ำตาลอ่อน ไม่กักไข่ ลูกโก๋ขนงอและโตเร็ว ไข่เมื่ออายุประมาณ 5 เดือน (สุวิทย์,2536:20)

โก๋พันธุ์บาร์พลีมัธรีด

เป็นโก๋กึ่งเนื้อกึ่งไข่ สีขนลายสลับดำ ได้รับการจดทะเบียนรับรองเป็น พันธุ์แท้ของสหรัฐอเมริกา เมื่อ ค.ศ. 1874 ลักษณะประจำพันธุ์ คือมีน้ำหนัก ประมาณ 7.5 - 9.5 ปอนด์ สีของหนัง สีแดงปนเหลือง แข็งสีเหลือง ขนแข็งไม่มี หงอนจิก ตุ่มหูสีแดง เปลือกไข่สีน้ำตาล นิยมมากในสหรัฐอเมริกา เพราะได้ไข่ดกและให้เนื้อดี เติบโตเร็ว (สุวิทย์,2536:22) โตเต็มที่น้ำหนัก ตัวผู้มีน้ำหนักระหว่าง 2.2 - 2.9 กก. ตัวเมียหนักระหว่าง 1.8 - 2.2 กก. (อาวูร,2536:22)

โก๋พันธุ์โรดไอส์แลนด์แดง

โก๋โรดไอส์แลนด์แดง เกิดจากการผสมพันธุ์กันระหว่าง โกะชนพันธุ์มลายู สีแดง โกะเล็กฮอร์นโรมันและโก๋พื้นเมืองของเอเชีย ลักษณะประจำพันธุ์จะมี น้ำหนักตัวประมาณ 6.5 - 8.5 ปอนด์ สีของผิวหนังทั่วไป สีเหลือง สีของแข็ง เหลืองปนแดง ขนแข็งไม่มี ลักษณะของหงอน มี 2 แบบ คือหงอนจิก และกุหลาบ ตุ่มหูสีแดง เปลือกไข่สีน้ำตาล เป็นพันธุ์กึ่งเนื้อกึ่งไข่ ได้รับความ นิยมจากผู้เลี้ยงในไทย เพราะเหมาะกับสภาพดินฟ้าอากาศ ของเมืองไทย ไข่ฟองโต น้ำหนักดี สีสวย สีเหลือง หงอนจิก รูปร่างค่อนข้าง

ยาว ลึก น้ำหนักเมื่อโตเต็มที่ ตัวผู้หนักระหว่าง 3.1 - 4 กก. ตัวเมียหนักระหว่าง 2.2 - 4 กก. (อาวูธ,2536:39)

ไก่กระทง

ไก่กระทงเป็นไก่ผสมข้ามพันธุ์ของไก่คอร์นัช ซึ่งเป็นไก่พันธุ์เนื้อ หน้าอกใหญ่ ใช้เป็นไก่ผสมข้ามพันธุ์เพื่อผลิต ไก่กระทงในปัจจุบัน (สุวิทย์,2536:22) ไก่กระทงเป็นไก่ลูกผสมทางการค้า ได้แก่ พันธุ์อาร์เบอร์ เอเคอร์ ฮัมบาร์ด รอส ซีพี ฯลฯ เป็นไก่พันธุ์ลูกผสมเพื่อการค้า ที่มีสีขาวตลอดลำตัว มีการเจริญเติบโตดี มีขนขึ้นปกคลุมตัวเร็ว หนังเรียบ เนื้อนุ่ม กระดูกอ่อน หน้าอกใหญ่ มีหงอนจุก ขาและนิ้วมีสีเหลือง ขาใหญ่ น้ำหนักเมื่อโตเต็มที่ 1.5 - 2 กก. (อาวูธ,2536:40)

ไก่พื้นเมือง

ไก่พื้นเมืองเป็นไก่ให้เนื้อ มีเชื้อสายมาจากไก่อยู่พันธุ์พิเศษ มีถิ่นกำเนิด ตั้งแต่ดั้งเดิมของ ประเทศอินเดีย ในเมืองไทยมีอยู่หลายพันธุ์ แต่ละพันธุ์มีสี แตกต่างกันไป ลักษณะของไก่พื้นเมืองพันธุ์แท้ คือ สีประดู่หางขาว สีเขียว ปีกแมลงภู่ หางดำสีเหลือง มีปากใหญ่ แข็งแรง ออกกลมมนเด่น ไหล่มองดูกว้าง มีน้ำหนัก เมื่อโตเต็มที่ ตัวผู้มีน้ำหนักระหว่าง 3 - 4 กก. ตัวเมียหนัก 3 กก. (วิเศษ,2535:7 - 11)

เป็ดพันธุ์กากีแคมพ์เบลล์

เป็นเป็ดพันธุ์ไข่ที่ให้ไข่ดกที่สุด มีถิ่นกำเนิดในประเทศอังกฤษ ลักษณะ ที่สังเกตได้ คือ หัวค่อนข้างสูง สีของขนมีสีกากี ตัวผู้มีสีเขียวแกมน้ำตาลที่หลัง หาง ศรีษะ คอ และส่วนอื่น ๆ เป็นสีกากี มีปากสีเขียว นิ้วสีส้ม ตัวผู้มีสีเขียว แกมน้ำตาล ตัวเมียมีขนสีน้ำตาล บริเวณคอและศรีษะ เมื่อโตเต็มที่จะมีน้ำหนัก ระหว่าง 2 - 2.5 กก. ตัวเมียมีน้ำหนักระหว่าง 1.5 - 2 กก. (ปฐม,2525:47)

เปิดปากน้ำ

เปิดพันธุ์ปากน้ำเป็นเปิดพันธุ์ไข่ มีลำตัวเล็กกว่าพันธุ์นครปฐม มีถิ่นกำเนิดในประเทศไทย ในจังหวัดราชบุรีและนครปฐม ตัวผู้จะมีขนที่หัวสีเขียว ออกสีขาว ขนลำตัวปากและเท้าสีดำ ไข่ดก ออกไข่เร็ว แต่ไข่ฟองเล็ก นิยมเลี้ยง ในแถบจังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรี และตามจังหวัดชายทะเล มีน้ำหนัก เมื่อโตเต็มที่ ตัวผู้มีน้ำหนักระหว่าง 2 - 2.5 กก. ตัวเมียมีน้ำหนัก 1.5 กก. (กรมอาชีพศึกษา, 2524:30)

เปิดนครปฐม

เป็นเปิดพันธุ์ไข่ที่มีตัวใหญ่ ออกกว้าง ออกไข่ช้า มีลักษณะคล้ายกาบอ้อย ตัวมีสีเขียว คอควั่นขาว ออกสีแดง ลำตัวสีเทา นิยมเลี้ยงมากที่นครปฐม (กรมอาชีพศึกษา, 2524:3) เปิดพันธุ์นครปฐมเป็นเปิดที่มีน้ำหนักมากและโตเร็ว น้ำหนักเมื่อโตเต็มที่หนักตัวผู้หนัก 3.5 กก. ตัวเมียหนัก 3 กก. (ขจร, 2517:16)

เปิดปักกิ่ง

เป็นเปิดพันธุ์เนื้อที่เลี้ยงกันแพร่หลาย และนิยมเลี้ยงกันมากที่สุด ในบรรดา เปิดเนื้อที่มีอยู่ มีต้นกำเนิด ในประเทศจีน รูปร่างใหญ่โตมาก เลี้ยงง่าย ทนต่ออากาศร้อนจัด และหนาวจัดได้เป็นอย่างดี รูปร่าง ได้สัดส่วน เจริญเติบโตเร็ว ขนสีขาวนวลและสีขาวหม่น ปากสั้น แบน หนา มีสีเหลืองอมส้ม ขาใหญ่แข็งแรง ยาวประมาณ 5 ซม. หน้าแข้งและนิ้วเท้ามีสีหมากruk หัวกว้าง ใหญ่ นูนกลม คอยาว ปีกสั้น ลำตัวกว้างและลึก ออกนูนใหญ่ ลำตัวตั้ง ผิวหนังสีเหลือง ให้เนื้อรสชาติดีคุณสมบัติพิเศษของเปิดพันธุ์นี้ คือ โตเร็ว ตื่น ตกใจง่าย ร้องเสียงดัง บินไม่สูง เมื่อโตเต็มที่แล้ว ตัวผู้มีน้ำหนักประมาณ 3 - 4 กก. ตัวเมียหนักประมาณ 2 - 3 กก. (อุตร ส่งพุ่ม, หน้า 9)

เปิดเทศ

มีถิ่นกำเนิดในอยู่ในอเมริกาใต้ เป็นเปิดพันธุ์เนื้อที่นิยมเลี้ยงกันมาก ใน หมู่ชาวไทย จีน และอิสลาม มีรูปร่างใหญ่กว่าเปิดธรรมดาทั่ว ๆ ไป มีลักษณะ เฉพาะที่สังเกตเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้ง่าย คือ ไบหน้ำ ไม่มีขน ที่ส่วนหัวและหน้าทั้งเพศผู้ และเพศเมีย จะมีผิวหนังสีแดง ขรุขระ บางตอนมีหนังสีแดง ย่นและหยาบ ลำตัวยาวกว้างแต่หน้าอกไม่กว้าง เหมือนพันธุ์ปักกิ่ง เป็นหนุ่มเป็นสาว เมื่ออายุ ได้ 16 อาทิตย์ มีความทนต่อโรคสูง เมื่อโตเต็มที่แล้วเพศผู้จะหนักประมาณ 4.5 กก. และเพศเมียหนักประมาณ 3.5 กก. ในเมืองไทยมี 2 ชนิด คือ พันธุ์ขน สีขาวและพันธุ์ขนสีดำ พันธุ์ขนสีดำมีขนสีน้ำตาลเงินแกอยู่ที่หน้าอก ลำตัวและ ที่สันหลัง ขนหางสีดำ ขนปีกสีน้ำตาลเงินเป็นมันและปีกมีสีขาวแซมอยู่บ้างเล็กน้อย ปากสีชมพูอ่อน ขาสีเหลืองหรือสีคล้ำ (อุตร ส่วงพุ่ม,หน้า 10)

เปิดบัวฉ่าย

เป็นพันธุ์ลูกผสมที่เกิดจากการผสมพันธุ์ ระหว่างพันธุ์พ่อเปิดเทศกับแม่ เปิดพันธุ์พื้นเมืองของไทยหรือพ่อเปิดเทศกับแม่เปิดพันธุ์ปักกิ่ง จะได้ลูกผสม ซึ่งเป็นหมันเรียกกันทั่ว ๆ ไปว่าเปิดบัวฉ่ายเป็นเปิดที่เลี้ยงง่าย โตเร็ว มีความ แข็งแรง อัตราการตายต่ำใช้พืชสด เป็นอาหารได้ดี ไม่ร้องเสียงดังให้เนื้อดี เนื้อรสชาติดี เนื้อแน่น มีไขมันต่ำ โตเต็มที่น้ำหนัก ประมาณ 3.5 - 4 กก. (อุตร ส่วงพุ่ม,หน้า 13)

ห่านจีน

เป็นห่านที่แพร่หลายที่สุดในโลก เมื่อเปรียบเทียบกับ ห่านพันธุ์อื่น ๆ ลักษณะเด่นประจำพันธุ์ เช่นเดียวกับห่านพันธุ์แอฟริกา คือ มีปมบนคอ ที่ฐานปากเหนือหัวตาแต่มีขนาดเล็กกว่า ห่านจีนมี 2 ชนิด คือ ชนิดสีเทา และชนิดสีขาว ทั้งสองชนิดนี้มีถิ่นกำเนิดมาจากประเทศจีนมีขนาดเล็กให้ไข่เร็ว และไข่ดก เมื่อโตเต็มที่ ตัวผู้หนัก 5.5 กก. ตัวเมียหนัก 4.5 กก. ห่านในไทย เป็นห่านจีนสีเทา นิยมเลี้ยงกันเป็นห่านเนื้อ เพราะในประเทศตลาดต้องการ ห่านสีเทามาก ส่วนสีขาวใช้เลี้ยงเล่น ๆ หรือเฝ้าบ้าน (ผศ.ดร. ปฐม,2529:8)

ห่านอาฟริกกัน

ห่านพันธุ์อาฟริกกัน เป็นห่านที่มีรูปร่างสง่ามีลักษณะเด่น คือ ที่ฐานปาก เหนือหัวตา เป็นปมขุนเด่น และมีหนังที่ใต้คอห่อขนาน ลำตัวค่อนข้างยาว ทรงตั้งและสูงกว่าห่านพันธุ์ทูเลาส์ ขนที่แผงหลังและปีกมีสีน้ำตาลจี้เถ้าและ ที่คอ หน้าอกและใต้ท้องสีน้ำตาลจี้เถ้าอ่อนศรีษะสีน้ำตาลอ่อน ปมและปาก สีดำ ส่วนตามีสีน้ำตาลแก่และแข้งมีสีส้มแก่ เมื่อโตเต็มที่ตัวผู้หนัก 10 กก.ตัวเมียหนัก 7 กก. มีถิ่นกำเนิดในประเทศอเมริกา (พศ.ดร. ปฐม,2529:7 - 8)

บทที่ 3 วิธีการสร้างอุปกรณ์

3.1 วิเคราะห์เนื้อหา

ในการจัดทำปัญหาพิเศษครั้งนี้ เป็นการสร้างอุปกรณ์ประกอบการเรียน การสอน วิชา หลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไป ในหัวข้อเรื่องประเภทและพันธุ์สัตว์ เลี้ยงที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นหลักสูตรในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2538 สาขาเกษตรศาสตร์ ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2538 โดยวิชานี้อยู่ในวิชาบังคับพื้นฐาน ซึ่งมีขอบเขตของวิชา ดังต่อไปนี้

การศึกษาเกี่ยวกับเศรษฐกิจของประเทศกับการเลี้ยงสัตว์ คุณลักษณะ ของนักเลี้ยงสัตว์ที่ดี การเริ่มต้นของการเลี้ยงสัตว์ ชนิดและประเภทของ สัตว์เลี้ยง การเลือกที่ตั้งฟาร์มเลี้ยงสัตว์ โรงเรือนและอุปกรณ์ อาหารสัตว์ การสุขภิบาลและการตลาด

สำหรับการประมวลการสอนวิชา 25012002 หลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไป ได้กำหนดไว้ ดังนี้

25012002 หลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไป 1 - 2 - 2

ประมวลการสอนภาคทฤษฎี

บทที่	เรื่อง	จำนวนครั้งที่สอน (50 นาทีต่อครั้ง)
1	ความสำคัญทางเศรษฐกิจของการเลี้ยงสัตว์ ในประเทศไทย	2
	1.1 สภาพการเลี้ยงสัตว์ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของประเทศ	
	1.2 มูลค่าของสัตว์และผลิตภัณฑ์สัตว์ที่ส่งออกและนำเข้าประเทศ	
	1.3 ประโยชน์ของการเลี้ยงสัตว์	
2	คุณลักษณะของผู้เลี้ยงสัตว์และเริ่มต้นเลี้ยงสัตว์	2
	2.1 คุณลักษณะของผู้เลี้ยงสัตว์ที่ดี	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2	ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลี้ยงสัตว์	
2.3	หลักการเริ่มต้นเลี้ยงสัตว์	
3	ชนิดและประเภทพันธุ์สัตว์เลี้ยง	8
3.1	ความหมายของการเลี้ยงสัตว์	
3.2	ประเภทและพันธุ์สัตว์เลี้ยง	
4	การเลือกที่เลี้ยงสัตว์เรือนโรงและอุปกรณ์	6
4.1	หลักทั่วไปในการสร้างโรงเรือน	
4.2	ลักษณะของโรงเรือนและชนิดของวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นในการเลี้ยงสัตว์	
5	อาหารสัตว์	6
5.1	ความหมายและประโยชน์ของอาหารสัตว์	
5.2	ประเภทและส่วนประกอบทางเคมีของอาหารสัตว์	
5.3	หลักการให้อาหารและเก็บรักษาอาหาร	
6	การคัดเลือกและการผสมพันธุ์สัตว์	4
6.1	ความหมายและจุดประสงค์ของการผสมพันธุ์สัตว์	
6.2	หลักการคัดเลือกพันธุ์สัตว์	
6.3	ระบบการผสมพันธุ์สัตว์และการผสมเทียม	
7	การสุขาภิบาลสัตว์	6
7.1	ความหมายและความสำคัญของการสุขาภิบาล	
7.2	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อสุขภาพสัตว์	
7.3	วิธีการสุขาภิบาลสัตว์และการให้วัคซีน	
8	การตลาดปศุสัตว์	2
8.1	ความหมายของตลาดและการตลาด	
8.2	ตลาดปศุสัตว์และปัญหาการตลาดเกษตร	

รวม

36 คาบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประมวลการสอนภาคปฏิบัติ

บทที่	เรื่อง	จำนวนครั้งที่สอน (50 นาทีต่อครั้ง)
1	ศึกษาวิยะภายนอกของไก่	4
2	ศึกษาวิยะภายนอกของสุกร	4
3	ศึกษาวิยะภายนอกของโค	4
4	การสร้างโรงเรือนเลี้ยงสัตว์	12
5	การทำความสะอาดคอกสัตว์	8
6	การทำความสะอาดตัวสัตว์เลี้ยง	4
รวม		36 คาบ

จากการศึกษารายละเอียดหัวข้อเรื่องที่จะจัดทำปัญหาพิเศษเรื่องนี้ ปรากฏว่าอยู่ในประมวล การสอนภาคทฤษฎีในบทที่ 3 เรื่อง ชนิดและประเภทพันธุ์สัตว์เลี้ยง ในหัวข้อเรื่อง ประเภทและพันธุ์สัตว์เลี้ยง ซึ่งได้กำหนดวัตถุประสงค์ดังนี้

วัตถุประสงค์

- บอกประเภทและพันธุ์สัตว์เลี้ยงได้

คำบรรยายประกอบสไลด์

เรื่อง ประเภทและพันธุ์สัตว์ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ(วิชา หลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไป รหัส 25012002)

ภาพที่	ภาพ	คำบรรยาย	สถานที่ถ่ายภาพ
1	ตราสถาบัน	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	-
2	ภาพตัวหนังสือ (เสนอ)	เสนอ สไลด์ประกอบคำบรรยายเรื่อง	-
3	ภาพชื่อเรื่อง	ประเภทและพันธุ์สัตว์เลี้ยงที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ	-
4	ภาพชื่อผู้จัดทำ	ผู้จัดทำ นายคำสอน คงโสทร นักศึกษาสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	-
5	ภาพชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ที่ปรึกษา ดร.นพคุณ ศิริวรรณ อาจารย์ประภาศิริ ใจผ่อง	-
6	ภาพแบกราวน์ (ภาพโค)	ประโยชน์และความสำคัญของการเลี้ยงสัตว์ การเลี้ยงสัตว์ที่มีความสำคัญและมีประโยชน์มากมาย ทั้งผู้ประกอบการเลี้ยงสัตว์และต่อ	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

		ประเทศชาติ คือ 1. ทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ ได้แก่ การเลี้ยงสัตว์ทำให้เกิดรายได้ เป็นสินค้าส่งออก	
7	ภาพแบคกราวน์ (ภาพสุกรรวม)	2. ทางด้านเกษตรกรรม ได้แก่ การใช้แรงงานจากสัตว์ การเลี้ยงสัตว์เพื่อเปลี่ยนผลผลิตในฟาร์ม ลดต้นทุนการผลิตในด้านเกษตรอื่น ๆ และใช้ที่ว่างเปล่าให้เกิดประโยชน์	-
8	ภาพแบคกราวน์ (ภาพไก่รวม)	3. ทางด้านสังคม ได้แก่ ลดปัญหาการว่างงานของประชาชน เป็นการให้การศึกษาแก่สมาชิกในครอบครัว ผลผลิตช่วยบำรุงพละนาามัยของประชากรในประเทศ เป็นการฝึกนิสัยของผู้ประกอบการและช่วยสร้างความ เพลิดเพลิน มีสุขภาพจิตที่ดี	-
9	ภาพแบคกราวน์ (ภาพกระทาย)	4. ทางด้านอื่น ได้แก่ การเลี้ยงสัตว์ให้เกิดผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ การผลิตพลังงานจากมูลสัตว์ การเลี้ยงสัตว์ เพื่อใช้เป็นเกมสีกีฬา กัญชโมย การทำวัคซีนป้องกัน โรคของคนและทดสอบในห้องปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์	-
10	ภาพชื่อประเภทและพันธุ์โค	โคเป็นสัตว์กระเพาะรวม มีกีบคู่ เขากลวง มีการเคี้ยวอาหารที่เรียกว่าเคี้ยวเอื้อง เป็นสัตว์ที่มีประโยชน์ต่อมนุษย์มากที่สุด คือ ให้ทั้งเนื้อมนมและใช้เป็นสัตว์ทำงานด้วย โคนิยมเลี้ยงในเมืองไทย ในปัจจุบันนี้ ได้แก่	-
11	อเมริกาบราห์มัน	โคพันธุ์บราห์มันเป็นโคเนื้อที่มีถิ่นกำเนิดในสหรัฐอเมริกา เป็นโคที่มีขนาดใหญ่ โคตัวผู้	ศูนย์ผสมเทียมจ.ชก.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

		โตเต็มทีหนัก 700 - 1,000 กก. โคน้ำหนัก ระหว่าง 450 - 590 กก. มีสีแตกต่างกันมาก คือ มีสีขาว สีเทาอ่อน สีเทาเข้ม สีแดง ส่วน มากนิยมเลี้ยงพวกสีขาว และสีเทา ปานกลาง	
12	บราห์มัน (แดง)	ปัจจุบันโคบราห์มันเป็นอีกสายพันธุ์หนึ่ง ซึ่งมี สีแดง เรียกว่า บราห์มันแดงมีถิ่นกำเนิด เชื้อ สายมาจากโคพันธุ์กีร์ แต่คุณสมบัติต่าง ๆ ไม่ ว่าจะเป็นพันธุ์สีขาว สีแดง แทบจะไม่แตก ต่างกันเลย ลักษณะของโคบราห์มันโดยทั่วไป มีโหนกใหญ่ ลำตัวลึก มีกล้ามเนื้อมาก หลัง ค่อม ข้างยาว หูแหลมยาว และห้อยปลายลง โคบราห์มันถูกนำเข้ามาเลี้ยงในเมืองไทยครั้ง แรก เมื่อปี พ.ศ. 2497	ศูนย์ผสม เทียม จ. ขอนแก่น
13	ซาโรเลต์	โคพันธุ์ซาโรเลต์ มีถิ่นกำเนิดในประเทศฝรั่ง เศส เป็นโคขนาดใหญ่ รูปร่างกำยำเต็มไปด้วย กล้ามเนื้อ โดยเฉพาะบริเวณสี่ข้างและบั้นท้าย มีสีเทาทั้งตัว มีการเจริญเติบโตดีมาก พ่อโค โตเต็มทีมีน้ำหนักประมาณ 1,000 กก. แม่โค น้ำหนักประมาณ 700 กก. ในประเทศไทย มีการส่งโคพันธุ์นี้เข้ามาเพื่อใช้ผสมกับพันธุ์ พื้นเมือง ส่วนใหญ่จะนำไปเลี้ยงตามสถานี บำรุงพันธุ์สัตว์ของกรมปศุสัตว์ เพื่อรีดน้ำเชื้อ ผสมเทียม	กองบำรุง พันธุ์สัตว์ กรมปศุ สัตว์ กรมสาร คาม
14	เฮียร์ฟอร์ด	โคพันธุ์เฮียร์ฟอร์ด เป็นโคที่มีถิ่นกำเนิดใน ประเทศอังกฤษ ดั้งเดิมเคยใช้เป็นโคงานแต่ได้	ศูนย์บำรุง พันธุ์สัตว์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

		ถูกปรับปรุงให้เป็นโคเนื้อ รูปทรงทั่วไปของโคพันธุ์นี้ จัดว่าเป็น โคเนื้อ ที่สมบูรณ์ที่สุดคือ มีลำตัวสั้นและแน่นหนา ทรงดำ ขาสั้น หลังกว้าง ลำตัวใหญ่ มีสีแดงตลอดลำตัว ส่วนหน้าอก ตลอดท้อง เป็นสีขาว ส่วนปลายหางขาว เมื่อโต เต็มที่ตัวผู้หนักประมาณ 800 กก. และตัวเมียหนัก ประมาณ 650 กก.	ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จ. ขอนแก่น
15	ลูกผสมกำแพงแสน (1)	โคพันธุ์ผสมกำแพงแสน(1) เป็นโคเนื้อที่ได้คัดเลือกมาจากการผสมพันธุ์ระหว่าง โคพันธุ์แม่พื้นเมืองกับพ่อบราห์มัน ได้ลูกออกมาเป็นลูกผสมแล้วนำลูกผสมตัวเมียไปผสมกับพ่อพันธุ์ชาร์โรเลส์ได้เป็นพันธุ์กำแพงแสน(1) ซึ่งมีคุณสมบัติเหมาะกับเมืองไทย โดยมีลักษณะเด่น คือ ลำตัวหนา คอสั้น ขาสั้น ค่อนข้างเข้าเนื้อ มีตะโพกใหญ่มีสีเทาแกมน้ำตาล น้ำหนักเมื่อโตเต็มที่ตัวผู้หนัก 800 กก. ตัวเมียหนัก ระหว่าง 600 - 650 กก.	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน
16	ลิมูชิน	โคพันธุ์ลิมูชิน เป็นโคพันธุ์เนื้อกำเนิดในประเทศฝรั่งเศส มีสายเลือดระหว่างโคพันธุ์ลิมูชินกับโคพันธุ์พื้นเมือง เป็นโคที่มีคุณภาพซากดี มีลักษณะประจำพันธุ์ คือ มีสีเหลืองทองตลอด ลำตัว มีลำตัวยาว คอสั้น หน้าสั้น หน้าผากกว้าง โหนกสูง มีกล้ามเนื้อที่สะโพกมาก น้ำหนักเมื่อโตเต็มที่ ตัวผู้หนักระหว่าง 600 - 700 กก. ตัวเมียหนักระหว่าง 600 - 650 กก.	กองบำรุงพันธุ์สัตว์กรมปศุสัตว์ พนมสารคาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

17	โคพื้นเมือง	โคพื้นเมืองไทย จัดเป็นโคกลุ่มโคเมืองร้อน มีรูปร่าง ลักษณะคล้าย ๆ กันโดยทั่วไปแล้ว โคพวกนี้เป็นโคขนาดกลาง ตัวผู้เมื่อโตเต็มที่ จะสูงประมาณ 120 - 235 ซม. มีน้ำหนักประมาณ 300-350 กก. ตัวเมียสูง 90-115 ซม. มีน้ำหนักประมาณ 200 - 250 กก. มีร่างกายกระต๊อค หน้ายาว หน้าผากแคบ จมูกเล็ก ใบหูเล็ก ช่วงไหล่ใหญ่ กว่าช่วงท้าย ขาและเท้าเล็ก เดินเร็ว ขนเกียนสั้น มีสีต่าง ๆ ได้แก่ สีน้ำตาลอ่อน น้ำตาลแดง ขาวนวล	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
18	โฮลสไตน์ ฟรีเซียน	โคพันธุ์โฮลสไตน์เป็นโคที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศเนเธอร์แลนด์ เป็นโคที่มีขนาดใหญ่ที่สุด และมีชื่อเสียงในการให้นมมากที่สุด แตนนมมีไขมันต่ำ ตัวผู้เลี้ยงเป็นโคเนื้อมีสีดำ คัดกับสีขาวอย่างเด่นชัด จึงมีชื่อเรียกอีกอย่าง หนึ่งว่าโคพันธุ์“ขาวดำ” เมื่อโตเต็มที่ตัวผู้จะหนักระหว่าง 800 - 1,000 กก. ตัวเมียหนักระหว่าง 600 - 700 กก.	ศูนย์วิจัยป่า รังพันธุ์สัตว์ ทับทิม จ. สระบุรี
19	เรดซินดิ	โคพันธุ์เรดซินดิ เป็นโคนมมีถิ่นกำเนิดมาจากประเทศปากีสถาน นิยมเลี้ยงมากในอินเดียและปากีสถาน เป็นโคที่ทนต่ออากาศร้อนได้มากที่สุด ตัวเมียเมื่อโตเต็มที่ หนักประมาณ 300 กก. ตัวผู้หนักประมาณ 450 กก. รูปร่างโดยทั่วไปจะคล้ายโคอินเดียอย่างเด่นชัดมีสีแดงเข้มเกือบทั้งตัว บางตัวมีสีแดงอ่อน เกือบจะเป็นสีทองอาจจะมีจุดดำขาวที่เหนียง	ศูนย์วิจัยป่า รังพันธุ์สัตว์ ทับทิม จ. สระบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

		คอกหรือหน้าผาก ตัวเมียให้น้ำนมเฉลี่ย 1,800 กก.ต่อปี น้ำนมมีไขมัน 4.5% โคนพันธุ์นี้ มีข้อเสียคือต้องให้ลูกดูคนมาก่อนถึงจะปล่อยน้ำนม	
20	ซาฮิวาล	โคนพันธุ์ซาฮิวาลเป็นโคนม ที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศอินเดียและปากีสถาน มีลักษณะคล้ายกับโคนพันธุ์เรดซินดี แต่มีขนาดโตกว่า ตัวผู้มีน้ำหนักประมาณ 550 กก.ตัวเมียหนักระหว่าง 400 - 450 กก.แม่โคให้น้ำนมเฉลี่ย 2,000 กก.ต่อปี น้ำนมมีไขมัน 4.3% ลักษณะโดยทั่วไปมีลำตัวยาวเล็ก คอแข็งเจ้าเนื้อ ขาสั้น เหนียงหย่อนยาน บั้นท้ายใหญ่ มีลำตัวสีแดงออก น้ำตาล	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
21	เรดเดน	โคนพันธุ์เรดเดน เป็นโคนมที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศเดนมาร์กเป็นโคที่มีขนาดใหญ่ ตัวผู้หนักถึง 950 กก.ตัวเมียหนัก 600 กก. มีสีแดงเข้มในลักษณะแดงเลือดหมู อาจจะมี จุดขาวในบางแห่งของร่างกาย ผิวหนังค่อนข้าง หลวม หัวค่อนข้างยาว เขยขึ้นไปข้างหน้า แล้วย่นลง ให้น้ำนมเฉลี่ย ปีละ 4,500 กก.ต่อปี น้ำนมมีไขมัน 4.2%	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
22	ประเภท และพันธุ์ กระบือ	ประเภทและพันธุ์ของกระบือ กระบือในเมืองไทยมีอยู่ในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย โดยทั่วไปแล้วจะมีลักษณะเหมือนกัน แต่จะมีขนาดแตกต่างกันไปบ้าง บางรายละเอียดเล็กน้อยเท่านั้น เช่น กระบือภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จะมีรูปร่างเล็กกว่า	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นิยมนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

		กระป๋องภาคกลางและกระป๋องทางภาคใต้ และ ขนของกระป๋องทางภาคเหนือจะมีขนยาวกว่า กระป๋องภาคอื่น ๆ แต่กระป๋องทางภาคใต้จะมี ความคร่ำยมากกว่าภาคอื่น ๆ กระป๋องไทย จำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ	
23	กระป๋องแม่ น้ำ	1. กระป๋องแม่ น้ำหรือกระป๋องคลอง เป็นกระป๋อง ที่มีรูปร่าง ค่อนข้างยาว กระตักใหญ่ มีหัวและ หน้าผากใหญ่ เด่นชัด มีสีดำจัด มีเขาม้วนงอ เหมือนเขาแกะ มีถิ่นกำเนิดใน ประเทศอินเดีย และปากีสถาน กระป๋องพวกนี้นิยมเลี้ยงใช้ ริด นม เมื่อโตเต็มที่ตัวผู้จะมีน้ำหนัก ระหว่าง 500 - 650 กก. ตัวเมียหนักระหว่าง 500 - 650 กก. กระป๋องพวกนี้ชอบน้ำลึก น้ำใสหรือใน แม่ น้ำ ในเมืองไทยเหลืออยู่เพียงพันธุ์เดียว คือ กระป๋องมูราห์	ศูนย์ ผสม เทียม ทำ พระ จ.ขอนแก่น
24	กระป๋องปลัก	กระป๋องปลักหรือกระป๋องหนองน้ำ เป็นกระป๋อง ที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศจีนตอนใต้ และ บริเวณเอเชียจะมีรูปร่างอ้วนอ้าย ลำตัวค่อนข้าง สั้นและใหญ่ ท้องกาง มีการเคลื่อนไหวช้า สี ของลำตัวมีสีดำคล้ายหินชนวน ในเมืองไทย ได้แก่ กระป๋องลำพูน กระป๋องหลังสวน กระป๋อง แม่สอด กระป๋องพวกนี้ชอบนอนโคลนและมีสี เทาแก่ น้ำหนักเมื่อโตเต็มที่ ตัวผู้หนักระหว่าง 500 - 1,000 กก. ตัวเมียหนัก ระหว่าง 350 - 600 กก. กระป๋องพวกนี้เลี้ยงไว้ใช้งานในไร่นา และใช้เนื้อบริโภค	ศูนย์ ผสม เทียมทำพระ จ.ขอนแก่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

25	ประเภท และพันธุ์ สุกร	สุกรในปัจจุบันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า สืบมาจากสุกรป่ายุโรป ผสมกับสุกรจีน และ สุกรป่าของอิตาลี สำหรับสุกรในประเทศไทย มีสุกรที่รู้จักกันดี ได้แก่	-
26	สุกรพันธุ์ ลาร์จไวท์	สุกรพันธุ์ลาร์จไวท์ มีถิ่นกำเนิดในประเทศ อังกฤษ ถูกนำเข้ามาเลี้ยงในประเทศไทย เมื่อ ปี พ.ศ. 2482 เป็นสุกร พันธุ์เบคอน ลักษณะ โดยทั่วไปเป็นสุกรขนาดใหญ่ หูตั้ง ลำตัวยาว แต่บางกว่าพันธุ์เนื้อ ไหลหนา หนังและขนสี ขาวตลอดลำตัว อาจจะมีจุดดำบ้าง ไม่ถือเป็น ข้อตำหนิ มีเนื้อมาก คุณภาพซากดี ให้ลูกคอก เลี้ยงลูกเก่ง เมื่อโตเต็ม ที่ ตัวผู้หนัก 200 - 300 กก. ตัวเมียหนัก 180 - 220 กก.	ศูนย์วิจัยบำ รุงพันธุ์สัตว์ ทับกวาง จ. สระบุรี
27	สุกรพันธุ์ แลนด์เรซ	สุกรพันธุ์แลนด์เรซมีถิ่นกำเนิดในประเทศ เดนมาร์กเป็นสุกรที่มีคุณภาพซากดีมาก เหมาะ ที่จะทำเบคอนลักษณะของสุกรพันธุ์นี้ มีสีขาว อาจมีจุดดำบ้าง รูปร่างค่อนข้างเล็ก มีซี่โครง 16-17 คู่ สะโพกเด่นชัด หลังค่อนข้างตรง ขา สั้น เดียวกับพันธุ์ลาร์จไวท์ หัวเล็กเรียวเรียบ รับกับคอ ไม่มีรอยย่น หูใหญ่ปรกลงมาข้าง หน้า ข้อเท้ามักอ่อน มีมันน้อย เมื่อโตเต็มที่ ตัวผู้มีน้ำหนักระหว่าง 150 - 200 กก. ตัวเมีย หนัก 130 - 180 กก.	ศูนย์วิจัยบำ รุงพันธุ์สัตว์ ทับกวาง จ. สระบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

28	สุกรพันธุ์ ดู ร็อกเจอร์ซี่	สุกรพันธุ์ดูร็อกเจอร์ซี่ มีถิ่นกำเนิดในภาค ตะวัน ออก ของคอร์เนลล์สหรัฐอเมริกาได้ รับรองให้ เป็นสุกรพันธุ์แท้ของสหรัฐ เมื่อปี พ.ศ. 2482 ปัจจุบันเป็นสุกรที่นิยม เลี้ยงมากที่สุด อเมริกา เพราะ เป็น สุกร ขนาด ใหญ่ใน สหรัฐ รูปร่างหนาและลึกความยาวของลำตัวสั้นกว่าสุกร ลาร์จไวท์และแลนด์เรซ สะโพกใหญ่ เต้นซัด หลังโค้งคล้ายคันธนู หน้าผากปาน กลาง หูปรก เล็กน้อย สีแดงเข้มทั้งตัวหรือ เป็นสีอิฐ บางตัวมีสี แดงข้างเกือบสีทองเมื่อ โต เต็มที่จะมีน้ำหนัก ตัวผู้ หนักระหว่าง 150-200 กก. ตัวเมียหนักระหว่าง 130 - 150 กก.	ศูนย์วิจัยป่า รุง พันธุ์สัตว์ ทับกวาง จ.สระบุรี
29	ประเภท และพันธุ์ กระต่าย	ประเภทและพันธุ์ของกระต่ายกระต่ายที่เลี้ยง ใน เมืองไทย มีอยู่หลายพันธุ์ ทั้งพันธุ์เนื้อและ พันธุ์ขนซึ่งเลี้ยงไว้เพื่อใช้ประโยชน์ในด้าน ต่าง ๆ กระต่ายที่เลี้ยงในเมืองไทยที่สำคัญ คือ	
30	กระต่าย พันธุ์ นิวซี แลนด์ไวท์	กระต่ายพันธุ์นิวซีแลนด์ไวท์เป็นกระต่ายที่มี ถิ่น กำเนิดในประเทศอเมริกา เป็นพันธุ์ที่ให้ ขนที่มี คุณภาพมากที่สุดมีขนสีขาวทั้งตัว ตามีสี แดงและ สีชมพู สะโพกใหญ่ ไหล่กว้างรูปร่าง คล้ายสาม เหลี่ยมลำตัวยาวปานกลางสันหลังและสะโพกมี เนื้อเต็มน้ำหนัก โตเต็มที่ตัวผู้หนักระหว่าง 3.5-4.5กก.ตัวเมียหนักระหว่าง 4-5 กก.	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
31	กระต่าย พันธุ์แคลิฟ	กระต่ายพันธุ์แคลิฟอร์เนียเป็นกระต่าย พันธุ์เนื้อที่เกิดจากการผสมพันธุ์ระหว่างพันธุ์ ฮิมาลายันเพศเมียกับพันธุ์ชินซิลล่าเพศผู้ แล้ว	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น

		นำลูกที่ได้ไปผสมกันกับพันธุ์นิวซีแลนด์ ไวท์ เพศเมีย จะได้กระต่ายพันธุ์แคลิฟอร์เนีย เป็นกระต่ายขนาดกลาง มีสีขาวทั้งตัว ยกเว้น ส่วนจมูก หู เท้าและหางสีดำ คาสีชมพู ลำตัว กลมแน่น ออกกลมและเต็ม มีขนสีข้างฟู ยาว ประมาณ 2 - 3 นิ้ว นิยม ตัดมาทำเครื่องประดับ เมื่อโตเต็มที่ตัวผู้จะหนักระหว่าง 3.5 - 4.5 กก. ตัวเมียหนักประมาณ 4.5 กก.	
32	กระต่าย พันธุ์ แองโกร่า	กระต่ายพันธุ์แองโกร่า มีถิ่นกำเนิดจากเมือง แองโกร่าในเอเชียไมเนอร์ แบ่งออกเป็น 2 พันธุ์ คือ พันธุ์อังกฤษและพันธุ์ฝรั่ง นิยมเลี้ยงกันมากคือ พันธุ์สีขาว มีลักษณะ ลำตัวกลมแน่น ออกกลมและเต็มมีขนสีข้างฟูยาวประมาณ 2 - 3 นิ้ว นิยมตัดมาทำเครื่องประดับ เมื่อโตเต็มที่ตัวผู้จะหนักระหว่าง 3.5 - 4.5 กก. ตัวเมียหนักประมาณ 4.5 กก.	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น
33	ประเภท และพันธุ์ ของสัตว์ปีก (ภาพแบบ กราฟภาพ ไก่)	ไก่เป็นสัตว์ที่อยู่ในแถบร้อนของเอเชียมีอยู่ มากมายหลายพันธุ์ไก่ในปัจจุบันมีการเลี้ยงไว้ เป็นไก่เนื้อและไก่ไข่และไก่พันธุ์แท้ที่นิยม เลี้ยงในประเทศไทย ได้แก่	-
34	พันธุ์ เล็ก สอร์นขาว	ไก่พันธุ์เล็กสอร์นขาวดั้งเดิมมาจากประเทศ อิตาลีแต่ได้ปรับปรุงผสมพันธุ์กันไปอย่างมาก ภายใต้นามอังกฤษ เดนมาร์ก อเมริกาและได้รับการจดทะเบียนเป็นพันธุ์แท้ เมื่อปี ค.ศ. 1874	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

		มีลักษณะประจำพันธุ์ คือ มีน้ำหนักตัวประมาณ 4.5 - 6 ปอนด์ สีของผิวหนัง สีเหลืองปนสีขาว แข็งสีเหลือง ไม่มีขนแข็ง หงอนจึกและหงอนกุหลาบ ตุ่มหูสีแดงฟองไข่ สีขาว ลักษณะประเปรี้ยว ชอบบิน ให้ไข่เร็ว ไข่คก ไข่ฟองเล็ก ให้ไข่เมื่ออายุ 5 เดือน	
35	พันธุ์ บาร์ พลิมัธรีด	ไก่พันธุ์บาร์พลิมัธรีดเป็นไก่กึ่งเนื้อกึ่งไข่สีขนลายขาวสลับดำได้รับรองการจดทะเบียนเป็นพันธุ์แท้ เมื่อ ค.ศ. 1874 ลักษณะประจำพันธุ์ มีน้ำหนักประมาณ 7.5 -9.5 ปอนด์ สีของหนังสีแดงปนเหลือง แข็งสีเหลือง ขนแข็งไม่มี หงอนจึก ตุ่มหูสีแดง เปลือกไข่ สีน้ำตาล นิยมมากในสหรัฐอเมริกา เพราะให้ ไข่คกและเนื้อดี เดิบโตเร็ว เมื่อโตเต็มที่ ตัวผู้หนักระหว่าง 2.2 - 2.9 กก. ตัวเมียหนักระหว่าง 1.8 - 2.2 กก.	ศูนย์วิจัยป่า รุงพันธุ์สัตว์ ทับทิม อ.จ. สระบุรี
36	พันธุ์ โรด ไอร์แลนด์ แดง	ไก่พันธุ์โรดไอร์แลนด์แดง เกิดจากการผสมพันธุ์ระหว่างไก่ชนพันธุ์มลายูสีแดงไก่เล็กฮอร์นและไก่พื้นเมืองของเอเชียลักษณะประจำพันธุ์ มีน้ำหนักตัวประมาณ 6.5 - 8.5 ปอนด์ ผิวของหนังจะมีสีเหลือง แข็งสีเหลืองปนแดง ลักษณะของหงอนมีอยู่ 2 แบบ คือ หงอนจึก และหงอนกุหลาบ ตุ่มหูสีแดง เปลือกไข่สีน้ำตาลเป็น ไก่กึ่งเนื้อกึ่งไข่เหมาะกับสภาพดินฟ้าอากาศในเมืองไทย เป็นไก่ที่มีขนสีแดง	ศูนย์วิจัยป่า รุงพันธุ์สัตว์ ทับทิม อ.จ. สระบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ .

		แถบน้ำตาลตลอดทั้งตัว น้ำหนักเมื่อโตเต็มที่ ตัวผู้หนักระหว่าง 3.1 - 4 กก. ตัวเมียหนัก ระหว่าง 2.2 - 4 กก.	
37	ไก่กระทง	ไก่กระทงเป็นไก่ลูกผสมเพื่อการค้าเป็นการ ผสมข้ามพันธุ์ของไก่พันธุ์คอร์นซ์ซึ่งเป็นไก่ พันธุ์เนื้อหน้าอกใหญ่ใช้เป็นไก่ผสมข้ามพันธุ์ เพื่อผลิตไก่กระทงในปัจจุบันที่มีสีขาวตลอด ลำตัวมีการเจริญเติบโตมีขนขึ้นปกคลุม ตัว เร็ว หนังเรียบ เนื้อนุ่ม กระดูกอ่อน หน้าอก ใหญ่ มีหงอนจุก ขาและนิ้วมีสีเหลือง ขาใหญ่ เมื่อ โตเต็มที่หนัก 1.5 - 2 กก.	บริษัทตรา โกฟาร์ม กลางดง จ. นครราชสีมา
38	ไก่พื้นเมือง	ไก่พื้นเมืองเป็นไก่ให้เนื้อ มีเชื้อสายมาจาก ไก่ อุพันธุ์พิเศษมีถิ่นกำเนิดตั้งแต่ดั้งเดิมของ ประเทศอินเดีย ในเมืองไทยมีอยู่หลายพันธุ์ และมีสีแตกต่างกันออกไป ลักษณะของไก่ พื้นเมืองพันธุ์แท้ คือ สีประดู่ หางขาว สีเขียว ปีกแมลงภู่ หางดำ สีเหลือง มีปากใหญ่ แข็ง แรง ออกกลมมนเด่น ไหล่มองดูกว้าง เมื่อโต เต็มที่ตัวผู้หนักระหว่าง 3-4 กก.ตัวเมีย หนัก 3 กก.	มหาวิทยาลัย เกษตร ศาสตร์ วิทยาเขต กำแพงแสน
39	ประเภท และพันธุ์ เปิด (ภาพ ฝูงเปิด)	ประเภทและพันธุ์เปิด พันธุ์เปิดสามารถแบ่ง ออกได้ 3 จำพวก คือ 1).จำพวกพันธุ์ไข่ 2). จำพวกพันธุ์เนื้อและ 3).ประเภทพันธุ์สวยงาม แต่ในที่นี้จะขอกล่าวถึง เปิดพันธุ์ไข่และเปิด พันธุ์เนื้อเท่านั้น	-

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

40	เป็ ค กากิ แคมป์เบลล์	เปิดพันธุ์กากิแคมป์เบลล์เป็นเปิดพันธุ์ไข่ที่ให้ ไข่ดกที่สุด มีถิ่นกำเนิดในประเทศอังกฤษ ลักษณะที่สังเกตได้ คือ หัวค่อนข้างสูง สีของ ขนเป็นสีกากิ ตัวผู้มีสีเขียวแกมน้ำตาลที่หลัง หาง ศรีษะ คอ และส่วนอื่น ๆ เป็นสีกากิ มี ปากสีเขียว นิ้วสีส้ม เมื่อโตเต็มที่จะมีน้ำหนัก ตัวผู้หนัก 2 - 2.5 กก. ตัวเมียหนัก ระหว่าง 1.5 - 2 กก.	มหาวิทยาลัย เกษตร ศาสตร์ วิทยาเขต กำแพงแสน
41	เปิดปากน้ำ	เปิดปากน้ำเป็นเปิดพันธุ์ไข่ มีลำตัวเล็กกว่า พันธุ์นครปฐมมีถิ่นกำเนิดในประเทศไทยตัวผู้ จะมีขนที่หัวสีเขียวบอร์นอกสีขาว ขนลำตัว ปากและเท้ามีสีดำ ไข่ดก ออกไข่เร็ว นิยม เลี้ยงในแถบจังหวัดสมุทรปราการ ชลบุรีและ จังหวัดชายทะเลเมื่อโตเต็มที่ตัวผู้หนัก 2 - 2.5 กก. ตัวเมีย หนัก 1.5 กก.	มหาวิทยาลัย เกษตร ศาสตร์ วิทยาเขต กำแพงแสน
42	เปิดนคร ปฐม	เปิดนครปฐม เป็นเปิดพันธุ์ไข่ที่มีลำตัวใหญ่ ออกกว้าง ออกไข่ช้า มีลักษณะคล้ายกาบอ้อย ตัวมีสีเขียว คอควั่นขาว ออกสีแดง ลำตัวสีเทา นิยมเลี้ยงมากที่จังหวัดนครปฐมมีน้ำหนักมาก และโตเร็วเมื่อโตเต็มที่ตัวผู้หนัก3.5กก.ตัวเมีย หนัก3 กก.	มหาวิทยาลัย เกษตร ศาสตร์ วิทยาเขตกำแพง แสน
43	เปิดปักกิ่ง	เปิดปักกิ่งเป็นเปิดพันธุ์เนื้อที่เลี้ยงกันแพร์ หลายกันมากที่สุด มีถิ่นกำเนิดในประเทศจีน รูปร่างโตมาก เลี้ยงง่าย ทนต่ออากาศร้อนจัด และหนาวจัดได้เป็นอย่างดี รูปร่าง ได้สัดส่วน เจริญเติบโตเร็ว ขนสีขาวนวล และสีขาวหม่น	มหาวิทยาลัย ขอนแก่น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ .

		ปากสั้นแบนหนา มีสีเหลืองอมส้ม ขาใหญ่ แข็งแรง ห้ากว้างใหญ่ นูนกลม คอยาว ปีกสั้น ลำตัวกว้างและลึก ลำตัวตั้ง ผิวหนัง สีเหลือง ร้องเสียงดัง ตื่นตกใจง่าย เมื่อโตเต็ม ที่ตัวผู้หนักระหว่าง 3 - 4 กก.ตัวเมียหนักประมาณ 2 - 3 กก.	
44	เปิดเทศ	เปิดเทศหรือเปิดมัสโควีมีถิ่นกำเนิดในอเมริกาใต้เป็นเปิดพันธุ์เนื้อที่นิยมเลี้ยงกันมากในหมู่ชาวไทย จีน อิสลาม มีรูปร่างใหญ่ ลักษณะที่สังเกตได้ง่าย คือใบหน้าไม่มีขนที่ส่วนหัวและหน้า ทั้งเพศผู้และเพศเมียจะมีผิวหนังสีแดงขรุขระ บางคอนมีหนังสีแดงย่นและหยาบ ลำตัวยาว กว้าง แต่หน้าอกไม่กว้างเหมือนเปิดปักกิ่ง เมื่อโตเต็มที่ตัวผู้จะหนักประมาณ 4 - 5 กก. และเพศเมียหนักประมาณ 3-5 กก. ในเมืองไทยมีอยู่ 2 พันธุ์ คือ พันธุ์ขนสีขาวและพันธุ์สีดำ พันธุ์สีดำมีขนสีน้ำเงินแก้อยู่ที่หน้าอก ลำตัวและที่สันหลังขนหางสีดำขนปีกสีน้ำเงินและมีขนสีขาวขึ้นแซม อยู่บ้างเล็กน้อย ปากสีชมพูอ่อน ขาสีเหลืองคล้ำ	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์วิทยาเขตกำแพงแสน
45	เปิดบัวฉาย	เปิดบัวฉายเป็นพันธุ์ลูกผสมที่เกิดจากการผสมระหว่างพันธุ์พ่อเปิดเทศกับแม่เปิดพันธุ์พื้นเมืองของไทยหรือพ่อเปิดเทศกับแม่เปิดพันธุ์ปักกิ่งจะได้ลูกผสมที่เป็นหมันที่เรียกว่าเปิดบัวฉาย เป็นเปิดที่เลี้ยงง่าย โตเร็ว แข็งแรง อัตราร	ศูนย์วิจัยบำรุงพันธุ์สัตว์ทบกวาง จ.สระบุรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

		การตายต่ำ ไม่เสียงดัง ให้เนื้อดีเนื้อแน่น มีไขมันต่ำ โดเต็มที่หนักประมาณ 3.5 - 4 กก.	
46	ประเภทและพันธุ์ห่าน	ประเภทและพันธุ์ห่านพันธุ์ห่านมืออยู่มากมายหลายชนิดแต่พันธุ์ห่านที่เลี้ยงในประเทศไทยส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดเป็นห่านพันธุ์จีนแบ่งออกได้ 2 ชนิดคือห่านจีนชนิดสีขาวและห่านจีนสีเทาหรือออกน้ำตาลที่มีลักษณะดังนี้	ฟาร์มสมศักดิ์ลาดกระบัง
47	ห่านจีน	ห่านจีนเป็นห่านที่แพร่หลายที่สุดในโลกเมื่อเปรียบเทียบกับพันธุ์อื่น ๆ ลักษณะเด่นประจำพันธุ์ มีรูปร่างเด่นที่ฐานปาก เหนือหัวตา แต่มีขนาดเล็กกว่าพันธุ์อาฟริกา ห่านจีนมีอยู่ 2 พันธุ์คือพันธุ์สีขาวทั้งตัวและพันธุ์สีเทาทั้งตัวเมื่อโตเต็มที่ตัวผู้หนัก 5.5 กก. ตัวเมียหนัก 4.5 กก. แต่ที่เลี้ยงในไทยจะเป็นห่านจีนสีเทามากกว่าพันธุ์สีขาว นิยมเลี้ยงเป็นห่านเนื้อ	ฟาร์มสมศักดิ์ลาดกระบัง
48	ห่านอาฟริกา	ห่านอาฟริกา เป็นห่านที่มีรูปร่างสง่ามีลักษณะเด่น คือ ที่ฐานปากเหนือหัวตา เป็นปุ่มนูนเด่นและมีหนังที่ใต้คอหย่อนยาน ลำตัวค่อนข้างยาว ทรงตั้งและสูงกว่า ห่านพันธุ์ทูเลาต์ชนที่แพงหลังและปีกมีสีน้ำตาลซีดๆ และที่คอหน้าอกและใต้ท้องมีสีน้ำตาลซีดๆอ่อน ศรีษะน้ำตาลอ่อน ปมและปากสีดำส่วนตามีสีน้ำตาลแก่และแข้งมีสีส้มแก่ เมื่อโตเต็มที่ตัวผู้หนัก 10 กก. ตัวเมียหนัก 7 กก. เป็นห่านที่มีถิ่นกำเนิด ในประเทศอเมริกา	ฟาร์มสมศักดิ์ลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

49	ภาพสวัสดิ์	ขอได้รับความสุขสวัสดิ์และขอขอบพระคุณ ท่านอาจารย์ที่ปรึกษาสถานที่ราชการและเอกชนที่ช่วยอนุเคราะห์ในการถ่ายภาพตลอดจน ห้องบันทึกเสียง ดิ็กพระเทพ ที่ช่วยในการ บันทึกเสียง จนสำเร็จบริบูรณ์ขอขอบคุณครับ
----	------------	--

กำหนดภาพที่ถ่ายทำ

1. ตราสถาบัน
2. ภาพตัวหนังสือเสนอ
3. ภาพชื่อเรื่อง
4. ภาพชื่อผู้จัดทำ
5. ภาพชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
6. ภาพแบคกราวน์ (ภาพโค)
7. ภาพแบคกราวน์ (ภาพสุกร)
8. ภาพแบคกราวน์ (ภาพไก่)
9. ภาพแบคกราวน์ (ภาพกระต่าย)
10. ภาพประเภทและพันธุ์โค
11. ภาพโคพันธุ์อเมริกันบราห์มัน
12. ภาพโคพันธุ์อเมริกันบราห์มัน(แดง)
13. ภาพโคพันธุ์ชาโรเลตส์
14. ภาพโคพันธุ์เฮียร์ฟอร์ด
15. ภาพโคลูกผสมกำแพงแสน
16. ภาพโคพันธุ์ลิมูซิน
17. ภาพโคพันธุ์พื้นเมือง
18. ภาพโคพันธุ์โฮลสไตน์ฟรีเซียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้.

19. ภาพโคพื้นธุ์เรดซินติ
20. ภาพโคพื้นธุ์ซาฮิวาล
21. ภาพโคพื้นธุ์เรดเคน
22. ประเภทและพันธุ์กระบือ
23. ภาพกระบือแม่น้ำ
24. ภาพกระบือปลัก
25. ภาพประเภทและพันธุ์สุกร
26. ภาพสุกรพันธุ์ดาร์จไวท์
27. ภาพสุกรพันธุ์แลนด์เรซ
28. ภาพสุกรพันธุ์คูร์รี่เจอร์ซีย์
29. ภาพประเภทและพันธุ์กระต่าย
30. ภาพกระต่ายพันธุ์นิวซีแลนด์ไวท์
31. ภาพกระต่ายพันธุ์แคลิฟอร์เนีย
32. ภาพกระต่ายพันธุ์แองโกรา
33. ภาพประเภทและพันธุ์ของสัตว์ปีก
34. ภาพไก่พันธุ์เล็กฮอร์นขาว
35. ภาพไก่พันธุ์บาร์พลีมัธหรือค
36. ภาพไก่พันธุ์โรดไอส์แลนด์แดง
37. ภาพไก่กระทง
38. ภาพไก่พื้นเมือง
39. ภาพประเภทและพันธุ์เป็ด
40. ภาพเป็ดกาคีแคมป์เบลล์
41. ภาพเป็ดปากน้ำ
42. ภาพเป็ดนครปฐม
43. ภาพเป็ดปักกิ่ง
44. ภาพเป็ดเทศหรือมัสโควี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

45. ภาพเปิดปีวฉาย
46. ภาพประเภทและพันธุ์ห่าน
47. ภาพห่านพันธุ์จีน
48. ภาพห่านพันธุ์อาฟริกา
49. ภาพสวัสดิ์

วิธีการผลิตอุปกรณ์

อุปกรณ์ที่ใช้

1. กล้องถ่ายรูป 35 มม.
2. फिल्मสี , फिल्मสไลด์
3. กระจกโปรเตอร์ และเครื่องเขียน
4. อักษรลอก
5. แท่นถือปีภาพ
6. เครื่องฉายสไลด์ และอุปกรณ์ประกอบ
7. กระจก เอ 4
8. ม้วนเทปบันทึกเสียงประกอบคำบรรยาย

วิธีการดำเนินงาน

ในการจัดทำปัญหาพิเศษในครั้งนี้ได้ดำเนินงานเป็นขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเรื่องที่สนใจ ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) พุทธศักราช 2538 ในวิชา 25012002 หลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไป พุทธศักราช 2538 สาขาเกษตรศาสตร์ ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ โดยจะ เน้นในหัวข้อเรื่องประเภทและพันธุ์ของสัตว์เลี้ยง
2. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวกับประเภท และพันธุ์สัตว์เลี้ยงที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ ในประเทศไทย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. ศึกษาพันธุ์สัตว์ที่มีอยู่ในเมืองไทย และพันธุ์สัตว์ที่กำหนดไว้ในหลัก สูตรของ วิชาหลักการ เลี้ยงสัตว์ทั่วไป ในหัวข้อเรื่อง ประเภทและพันธุ์สัตว์ แล้วกำหนดโครงสร้างภาพที่จะถ่ายทำให้ตรงกับ เนื้อหาในหลักสูตรและความเป็นไปได้

4. ทำการวางแผนกำหนดรายละเอียดในการดำเนินงาน และระบบการทำงาน

5. ดำเนินการถ่ายภาพจากของจริงในสถานที่ต่าง ๆ แล้วนำมาตรวจสอบ ร่วมกับอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อให้ได้ภาพตามที่ต้องการ

6. เรียบเรียงและจัดทำภาพสไลด์ตามที่กำหนดให้ครบถ้วน เสนอต่อ อาจารย์ ที่ปรึกษา

7. บันทึกเสียงประกอบคำบรรยาย และจัดทำสคริป

8. จัดพิมพ์รูปเล่มปัญหาพิเศษและตรวจสอบความเรียบร้อย

9. เสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความเรียบร้อย เพื่อเตรียมเสนอ ต่อ คณะกรรมการ

เนื้อหา

1.1 ประเภทและพันธุ์สัตว์ใหญ่

1.2 ประเภทและพันธุ์สัตว์เล็ก

1.3 ประเภทและพันธุ์สัตว์ปีก

ประเภทและพันธุ์สัตว์เลี้ยงที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ ได้แก่

2.1 ประเภทพันธุ์สัตว์ใหญ่

2.1.1 พันธุ์โคเนื้อ

- พันธุ์บราห์มัน
- พันธุ์ชาโรเลส์
- พันธุ์ฮินดูบราซิล
- พันธุ์เฮียร์ฟอร์ด
- พันธุ์กำแพงแสน
- พันธุ์พื้นเมือง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.1.2 พันธุ์โคนม

- พันธุ์โฮลสไตน์ฟรีเชียน
- พันธุ์ชาฮิวาล
- พันธุ์เรคเคน

2.1.3 พันธุ์กระบือ

- กระบือไทย
- กระบือแม่น้ำ
- กระบือปลัก
- กระบือมูราห์

2.2 พันธุ์สัตว์เล็ก

2.2.1 พันธุ์สุกร

- พันธุ์ดูร์ร็อกเจอร์ซี่
- พันธุ์แลนด์เรซ
- พันธุ์ตาร์จไวท์
- พันธุ์ลูกผสม

2.2.2 พันธุ์กระต่าย

- พันธุ์นิวซีแลนด์ไวท์
- พันธุ์แองโกรา
- พันธุ์แคลิฟอร์เนีย
- พันธุ์พื้นเมือง

2.3 ประเภทและพันธุ์สัตว์ปีก

2.3.1 พันธุ์ไก่ไข่

- พันธุ์เล็กฮอร์นขาว
- พันธุ์โรดไอร์แลนด์แดง
- พันธุ์บาร์พลีมัธรีด

2.3.2 พันธุ์ไก่เนื้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- พันธุ์กระทง
- พันธุ์พื้นเมือง
- พันธุ์เก้าช้าง
- พันธุ์เบตง
- พันธุ์เชียงใหม่

2.3.3 พันธุ์ไม้กิ่งเนื้อกิ่งไข่

- ไม้ดำ
- พันธุ์ลูกผสม

2.3.4 พันธุ์เปิดใจ

- พันธุ์กาก็แคมป์เบลล์
- พันธุ์อินเดียรันเนอร์
- พันธุ์ปากน้ำ
- พันธุ์นครปฐม

2.3.5 พันธุ์เปิดเนื้อ

- พันธุ์ปีกกิ่ง
- พันธุ์มัสโควี
- พันธุ์ลูกผสมบัวฉ่าย

2.3.6 พันธุ์ห่าน

- พันธุ์ห่านทูเลาส์
- พันธุ์ห่านเอ็มเด็น
- พันธุ์ห่านจีน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

สรุปและข้อเสนอแนะ

4.1. สรุปผลการดำเนินงาน

ในการจัดทำปัญหาพิเศษ เรื่อง ประเภทและพันธุ์สัตว์เลี้ยงที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ ในรูปของสไลด์สีประกอบคำบรรยาย วิชา 25012002 หลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไป ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) พุทธศักราช 2538 สาขาเกษตรศาสตร์ ของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พุทธศักราช 2538 สามารถสรุปผลการดำเนินงานได้ดังนี้

1. ในเรื่องของการใช้เวลาในการจัดทำได้ดำเนินงานตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2538 และเสร็จสมบูรณ์ในเดือนมีนาคม 2539

2. ในเรื่องของงบประมาณ ในการจัดทำทั้งหมด ประมาณ 5,000 บาท

3. ด้านผลที่ได้ ออกมาจากการดำเนินงาน คือ

3.1 ภาพสไลด์สี จำนวน 49 ภาพ

3.2 สคริป คำบรรยายประกอบสไลด์ 1 เล่ม

3.3 ได้รูปเล่มปัญหาพิเศษ จำนวน 3 เล่ม

4. ด้านปัญหาที่พบจากการดำเนินงาน

4.1 ปัญหาด้านประสบการณ์และความชำนาญ ในการถ่ายภาพ เช่น การใช้กล้อง การถ่ายภาพ เทคนิคในการจัดองค์ประกอบ พร้อมกับการใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ ในห้องโสตที่เกี่ยวข้อง เช่น การบันทึกเสียง การทำตัว หนังสือ ฯลฯ

4.2 ปัญหาด้านเครื่องมือในการจัดทำคือผู้จัดทำไม่มีกล้องถ่ายรูป เป็นของตนเอง จำเป็นต้องยืมจากภาควิชาและห้องโสต เพื่อที่จะทำปัญหาพิเศษ และบุคคลอื่น บางครั้งก็ต้องใช้กล้องเช่นกัน

4.3 ปัญหาด้านเวลาในการถ่ายภาพและศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่ง การจัดทำครั้งนี้ได้จัดทำภาพสไลด์ที่ออกมาจากของจริงทั้งหมด อาจจะได้ภาพที่ไม่ตรงตามลักษณะที่วางไว้เท่าที่ควร เพราะในบางสถานที่ที่จะถ่ายทำลำบาก เพราะสัตว์ดุร้าย และอยู่ในขอบเขตที่จำกัด ซึ่งได้ภาพออกมาไม่สวยเท่าที่ควร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2 ข้อเสนอแนะ

จากปัญหาที่ได้พบจริงในระหว่างการดำเนินงาน จึงใคร่ขอเสนอแนะ แนวทางในการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ปัญหาลดน้อยลงและจะช่วยเพิ่มคุณภาพ ของการผลิตให้ดีขึ้นด้วย แต่สิ่งที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นเพียงแนวความคิดที่ได้จากประสบการณ์ในการจัดทำของผู้จัดทำเท่านั้น คือ

1. ปัญหาด้านความชำนาญและประสบการณ์ ในการถ่ายทำภาพสไลด์ หรือภาพสี ยิ่งเป็นเหตุให้มีภาพเสียและขาดคุณภาพ ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ ที่ตั้งไว้ จำเป็นต้องมีการถ่ายทำหลาย ๆ รอบและต้องเสียเวลา เสียเงิน เป็น จำนวนไม่น้อย ฉะนั้น ผู้ที่จะทำปัญหาพิเศษเกี่ยวกับด้านการถ่ายทำสไลด์ควรได้ รับการฝึกภาคปฏิบัติมาก่อนที่จะจัดทำจริงหรือตัดสินใจทำ

2. ปัญหาด้านอุปกรณ์ในการจัดทำ เนื่องจากกล้องถ่ายภาพที่มีคุณภาพดี พอสมควรนั้นมีราคาแพงและมีอยู่ในภาควิชาที่จะให้ยืมใช้ได้ไม่เพียงพอ ฉะนั้น จึงขอแนะนำให้ผู้จัดทำได้ดำเนินการจัดทำตั้งแต่เนิ่น ๆ อย่าทำในเวลาที่กระชั้น ชิด เพราะบุคคลอื่น ๆ ก็ต้องใช้ทำเช่นกัน

3. ปัญหาเรื่องของภาพที่จะถ่าย จะต้องศึกษาให้ละเอียด พร้อมกับระบุ สถานที่ที่มีสิ่งที่เราต้องการให้แน่นอน อย่ารู้เพียงคำแนะนำ เพราะมันมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะประเภทของพันธุ์สัตว์ที่ผู้จัดทำ ได้จัดทำ ในครั้งนี้

4. ปัญหาด้านการเงิน ผู้ที่จะทำต้องรู้สถานะของตัวเองว่า มีสถานะทาง การเงินเป็นอย่างไร เพราะต้องใช้จ่ายเงินเป็นจำนวนมากพอสมควร และอาจจะต้อง มีการทำหลาย ๆ ครั้ง จนกว่าจะได้ตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งเป็นปัญหาใน การใช้จ่ายเงินเป็นอย่างยิ่ง

บรรณานุกรม

- กิตติ ฉายากุล,2535.กระดาษ.ไทยวัฒนาพานิช.กทม.
- เจริญศักดิ์กษมา,2527.ควายในระบบไร่นาไทย (ฉบับปรับปรุง).ไทยวัฒนาพานิช
- ชัยยงค์ กรรมวงศ์,2523. โน โดยีการสื่อสารการศึกษา.ชุมนุมสหกรณ์การ เกษตรแห่ง
ประเทศไทย.กทม.
- ม.ร.ว. ชวนิศนดากร วรธรรม,2527.การเลี้ยงโคนม.ภาควิชาสัตวบาล มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.กทม.
- ตรีพล เจาะจิตต์,ทวี แก้วคงและสมศักดิ์ เลี่ยมนิมิตร,2527 กทเลี้ยงโคนม.
ภาควิชาสัตวบาล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.กทม.
- ธีรพงศ์ศักดิ์ ผลบำรุง,2536.การผลิตสัตว์ปีก.ภาควิชาสัตวบาล คณะเทคโนโลยีการ
เกษตร สจล. กทม.
- นิพนธ์ สุขปรีดี,2521.โสตทัศนศึกษา.โรงพิมพ์แพรววิทยาลัยอินเตอร์เนชันแนล.
กทม.
- ปรารธนา พฤษศรี,2533.การผลิตโคนเนื้อสำหรับตลาดเนื้อสัตว์.มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์.บางเขน.กทม.
- ประสิทธิ์ คำภูแสน,2521.คู่มือการเลี้ยงวัวเนื้อ.โรงพิมพ์กรุงธน.กทม.
- ปฐุม เลาหะเกษตร,2529.การเลี้ยงห่าน.ภาควิชาเทคโนโลยีการผลิตสัตว์.คณะ
เทคโนโลยีการเกษตร สจล. กทม.
- เป็รื่อง กุมท,2507.การพัฒนาโสตทัศนศึกษา.ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประ เทศ
ไทย.กทม.
- พรรณนิภา ศิวะพิรุฬห์เทพ,2530.การผลิตสุกรเพื่อการค้า.คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
และวิทยาศาสตร์ สจล. กทม.
- วาสนา ชาวหา,2522.เทคโนโลยีการศึกษา.อักษรสยามการพิมพ์.กทม.
- สุทธิพ รัตนสาร,2522.หลักการผลิตสุกร.พิมพ์ครั้งที่ 6 .กทม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุนันท์ ปัทมาคม,2523.การผลิตสไลด์เทป.เอกสารประกอบการเรียนการสอน วิชาโสต

ทัศนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สังเวียน โพธิ์ศรี,2522.คำแนะนำการเลี้ยงโค กระบือ.คณะเกษตรศาสตร์ มหา

วิทยาลัยเชียงใหม่.

สมพงษ์ เทพประสิทธิ์,2528.การเลี้ยงโคนม.ภาควิชาสัตวศาสตร์ คณะทรัพยากร

ธรรมชาติ.มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

สุพจน์ ศรีนิเวศน์,2519.คู่มือการปรับปรุงโคนเนื้อ.พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพมหานคร

พิมพ์.กทม.

สมศักดิ์ บัณฑุชัย,2530.การเลี้ยงกระต่าย.คณะเทคโนโลยีการเกษตร สจล.กทม.

สุวิทย์ เทียนทอง,2536.หลักการเลี้ยงสัตว์.

อาวุธ ดันไช,2536.การผลิตสัตว์ปีก.ภาควิชาสัตวบาล คณะเทคโนโลยีการ

เกษตร สจล. กทม.

อาชีวศึกษา,กรม.2527.หลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไป.หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

(ปวช.).

อุดร ส่วงพุ่ม.การเลี้ยงเป็ดเนื้อ.โครงการหนังสือเกษตรชุมชน.มหาวิทยาลัยเกษตร

ศาสตร์.กทม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาควิชาสัตวศาสตร์
วันที่ 228/34
วันที่ 18/50/38
เวลา 9.35

ที่ ทม 1504/ 2583

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

20 พฤศจิกายน 2538

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษา

เรียน หัวหน้าภาควิชาสัตวศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ด้วยนายคำสอน คงโสรัส นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์จะทำการศึกษาค้นคว้าประกอบการทำปัญหาพิเศษ เรื่อง สไลด์ประกอบการเรียนการสอนวิชาหลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไป เรื่องประเภทและพันธุ์สัตว์เลี้ยง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการถ่ายภาพและขอข้อมูลเกี่ยวกับพันธุ์สัตว์ ได้แก่ พันธุ์โคเนื้อ พันธุ์โคนม พันธุ์กระบือ พันธุ์สุกร พันธุ์กระต่าย พันธุ์เป็ด-ห่าน พันธุ์ไก่ประเภทต่าง ๆ แก่ นักศึกษาเพื่อนำมาประกอบการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

Signature

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรียาพร วงศ์อนตรโรจน์)

คณบดี

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

โทร. 326-6100 ต่อ 658, 659

โทรสาร. 326-8506

ให้ติดต่อ บอศิตะ เกษะ:
ขอใช้แผนงานที่ ๒๕.๕๖๓
หมายเลขโทรศัพท์ 7 1๐๖

Signature
18 5ค 38

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 3147

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

19 ตุลาคม 2538

เรื่อง ขออนุมัติครุภัณฑ์ให้นักศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์ผสมเทียมและบำรุงพันธุ์สัตว์ปทุมธานี

ด้วยนายคำสอน คงโสรัส นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์จะทำการศึกษาค้นคว้าประกอบการทำปัญหาพิเศษ เรื่อง สไลด์ประกอบการเรียนการสอนวิชาหลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไป เรื่องประเภทและพันธุ์สัตว์เลี้ยง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

จึงเรียนมาเพื่อขออนุมัติครุภัณฑ์ในการถ่ายภาพและขอข้อมูลเกี่ยวกับพันธุ์สัตว์ ได้แก่ พันธุ์โคเนื้อ พันธุ์โคนม พันธุ์กระบือ พันธุ์สุกร พันธุ์กระต่าย พันธุ์เป็ด-ห่าน พันธุ์ไก่ประเภทต่าง ๆ แก่ นักศึกษา เพื่อนำมาประกอบการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์)

คณบดี

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

โทร. 3266052-101 ต่อ 658, 659

โทรสาร 326-8506

สารที่ส่งจนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 3147

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

19 ตุลาคม 2538

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรกรรมขอนแก่น

ด้วยนายคำสอน คงโสรัส นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิต
สัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง มีความประสงค์จะทำการศึกษาค้นคว้าประกอบการทำปัญหาพิเศษ เรื่อง สไลด์ประกอบการ
เรียนการสอนวิชาหลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไป เรื่องประเภทและพันธุ์สัตว์เลี้ยง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตร
ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการถ่ายภาพและขอข้อมูลเกี่ยวกับพันธุ์สัตว์ ได้แก่ พันธุ์
โคเนื้อ พันธุ์โคนม พันธุ์กระบือ พันธุ์สุกร พันธุ์กระต่าย พันธุ์เป็ด-ห่าน พันธุ์ไก่ประเภทต่าง ๆ แก่
นักศึกษาเพื่อนำมาประกอบการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ และขอ
ขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปรียาพร วงศ์อนตรโรจน์)

คณบดี

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

โทร. 3266052-101 ต่อ 658, 659

โทรสาร 326-8506 สารที่ส่งจนไวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504/ 3147

คณะกรรมการอุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง
กรุงเทพฯ 10520

19 ตุลาคม 2538

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษา

เรียน ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยบำรุงพันธุ์สัตว์ จ. สุรินทร์

ด้วยนายคำสอน คงโสธรส นักศึกษาชั้นปีที่ 2 สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์ ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์จะทำการศึกษาค้นคว้าประกอบการทำปัญหาพิเศษ เรื่อง สไลด์ประกอบการเรียนการสอนวิชาหลักการเลี้ยงสัตว์ทั่วไป เรื่องประเภทและพันธุ์สัตว์เลี้ยง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร-การผลิตสัตว์

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ในการถ่ายภาพและขอข้อมูลเกี่ยวกับพันธุ์สัตว์ ได้แก่ พันธุ์โคเนื้อ พันธุ์โคนม พันธุ์กระบือ พันธุ์สุกร พันธุ์กระต่าย พันธุ์เป็ด-ห่าน พันธุ์ไก่ประเภทต่าง ๆ แก่ นักศึกษา เพื่อนำมาประกอบการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมหวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ปริยาพร วงศ์อนตรโรจน์)

คณบดี

ภาควิชาครุศาสตร์เกษตร

โทร. 3266052-101 ต่อ 658, 659

โทรสาร 326-8506 สารที่ส่งจนไวสำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้